

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 2. december 2022
(OR. en)

15557/22

**Interinstitutionel sag:
2022/0394(COD)**

**CLIMA 641
ENV 1240
AGRI 690
FORETS 129
ENER 650
IND 526
COMPET 983
CODEC 1902**

FORSLAG

---

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	1. december 2022
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

---

Komm. dok. nr.:	COM(2022) 672 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om fastlæggelse af en EU-certificeringsramme for kulstoffjernelse

---

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2022) 672 final.

Bilag: COM(2022) 672 final

Bruxelles, den 30.11.2022
COM(2022) 672 final

2022/0394 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om fastlæggelse af en EU-certificeringsramme for kulstoffjernelse

{SEC(2022) 423 final} - {SWD(2022) 377 final} - {SWD(2022) 378 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

Hvis den globale gennemsnitlige temperaturstigning skal begrænses til under 1,5 °C, forudsætter dette store nedskæringer i de globale drivhusgasemissioner i de kommende årtier. For at opnå dette er vi for det første nødt til at effektivisere vores bygninger, transportformer og industri, omstille til en cirkulær økonomi og i langt højere grad udnytte vedvarende energikilder. For det andet må vi genanvende kulstof fra affaldsstrømme, fra bæredygtige biomassekilder eller direkte fra atmosfæren for at udnytte det i stedet for fossilt kulstof i de økonomiske sektorer, der uundgåeligt vil forblive kulstofafhængige, f.eks. via CO₂-opsamling og -anvendelse (CCU) og bæredygtige syntetiske brændstoffer. Sideløbende hermed vil stadig stigende mængder kuldioxid (CO₂) hvert år skulle opsamles og fjernes fra atmosfæren gennem kulstofbindende dyrkning og industriel fjernelse eller projekter for at kompensere for emissioner, som vanskeligt lader sig nedbringe, fra sektorer såsom landbrug, cement, stål, luftfart eller søtransport, med henblik på at opnå klimaneutralitet.

På globalt plan peger den seneste rapport¹ fra Det Internationale Panel om Klimaændringer (IPCC) i retning af en aftagende sandsynlighed for, at den globale opvarmning kan begrænses til 1,5 °C, medmindre det lykkes hurtigt at reducere drivhusgasemissionerne. Det fremgår klart af IPCC-rapporten, at anvendelsen af kuldioxidfjernelse for at opveje de restemissioner, der vanskeligt lader sig nedbringe, er uundgåelig, hvis netto-nul-CO₂-emissioner eller netto-nul-drivhusgasemissioner skal opnås. Dette vil indebære udbredelse af stort anlagte bæredygtige aktiviteter til opsamling af CO₂ fra atmosfæren og varig lagring heraf i geologiske deponier, i terrestriske og marine økosystemer eller i produkter.

I den europæiske klimalov² har Unionen vedtaget at blive klimaneutral senest i 2050. Dette forudsætter en betydelig reduktion af drivhusgasemissionerne, og at de uundgåelige emissioner afbalanceres med kulstoffjernelse inden for Den Europæiske Union senest i 2050, og det tilsigtes at opnå negative emissioner derefter. For at opfylde dette mål bør både naturlige økosystemer og industrielle løsninger bidrage til at fjerne flere hundrede millioner ton CO₂ om året fra atmosfæren. Indtil videre er Unionen med de gældende politikker ikke på rette kurs til at levere disse mængder: Kulstoffjernelsen i de naturlige økosystemer har været aftagende i de seneste år, og i øjeblikket finder der ingen nævneværdig industriel kulstoffjernelse sted i Unionen.

I tråd med de scenarier, der er vurderet af IPCC, har Kommissionen i handlingsplanen for den cirkulære økonomi³ af marts 2020 bebudet, at den vil udvikle en effektiv ramme for certificering af kulstoffjernelse for at tilskynde til udbredelsen af kulstoffjernelse og styrke kulstofkredsløbet under fuld overholdelse af målene om biodiversitet og nulforurening.

---

¹ IPCC Working Group III (2022), Technical Summary. In: Climate Change 2022: Mitigation of Climate Change. Sixth Assessment Report.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

³ COM(2020) 98 final.

Initiativets hovedmål er: i) at sikre kulstoffjernelse af høj kvalitet i Unionen og ii) at etablere et EU-certificeringsforvaltningssystem for at undgå grønvask ved på korrekt vis at anvende og håndhæve EU-rammekriterierne for kvalitet på en pålidelig og harmoniseret måde i hele Unionen. Disse foranstaltninger er nødvendige for at udløse foranstaltninger med henblik på at udbrede kulstoffjernelse og opbygge enhver fremtidig politik på dette område i betragtning af behovet for år for år at fjerne hundredvis af millioner ton CO₂. Dette vil støtte opfyldelsen af 2050-målet om klimaneutralitet, der er fastsat i den europæiske klimalov, samt de øvrige miljømål i meddelelsen om den europæiske grønne pagt⁴.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

I forslaget til ændring af forordningen om arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF)⁵ foreslog Kommissionen — for første gang — et særskilt landbaseret mål for nettokulstoffjernelse på - 310 mio. ton CO₂-ækvivalenter senest i 2030. Det EU-dækkende mål skal gennemføres ved hjælp af bindende nationale mål for LULUCF-sektoren, hvilket forudsætter, at medlemsstaterne hæver ambitionsniveauet, hvad angår deres politikker for arealanvendelse. Dette forslag gør det muligt at kanalisere en mere effektiv og resultatorienteret støtte til aktiviteter inden for kulstofbindende dyrkning, der kan bidrage til at nå dette mål. Kommissionen har også foreslået at tildele flere midler til Innovationsfonden⁶, som finansieres af indtægterne fra EU's emissionshandelssystem (EU ETS)⁷, og derved bistå virksomheder med at investere i innovative rene teknologier, herunder dem, der genererer kulstoffjernelse.

I Kommissionens meddelelse af 2021 om bæredygtige kulstofkredsløb⁸ understreges betydningen af at skabe grundlaget for en forretningsmodel, der belønner arealforvaltere for at binde kulstof under fuld overholdelse af de økologiske principper (dvs. kulstofbindende dyrkning), og af at skabe et indre EU-marked for opsamling, anvendelse, lagring og transport af CO₂ ved hjælp af innovative teknikker. I meddelelsen fastlægges endvidere en handlingsplan med henblik på at nå følgende ambitiøse mål for kulstoffjernelse: senest i 2028 bør alle arealforvaltere have adgang til verificerede emissions- og fjernelsesdata med henblik på at kvantificere kulstofbindende dyrkningsmetoder, og al CO₂, der opsamles, transporteres, anvendes og lagres i kraft af industrielle aktiviteter, bør rapporteres og opgøres; senest i 2030 bør tilgange til kulstofbindende dyrkning bidrage til at nå LULUCF-målet om en nettokulstoffjernelse på - 310 mio. ton CO₂-ækvivalenter, og industrielle teknologier bør hvert år fjerne mindst 5 mio. ton CO₂-ækvivalenter senest i 2030.

Dette forslag er også i tråd med de forslag, der blev slutresultatet af konferencen om Europas fremtid⁹, særlig forslag nr. 1, hvormed det udtrykkeligt tilsigtes at indføre certificering af kulstoffjernelse på grundlag af robuste, solide og gennemsigtige kulstofregnskaber (foranstaltning nr. 5). I meddelelsen af 2022 om grøn omstilling i Kommissionen¹⁰ blev det endvidere bebudet, at ud over de ambitiøse foranstaltninger til reduktion af

---

⁴ COM(2019) 640 final/3.

⁵ COM(2021) 554 final.

⁶ C(2019) 1492 final.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁸ COM(2021) 800 final.

⁹ Konferencen om Europas fremtid, rapport om det endelige resultat, maj 2022.

¹⁰ C(2022) 2230 final.

drivhusgasemissioner vil Kommissionen også skulle basere sig på kulstoffjernelse for at neutralisere uundgåelige emissioner og opnå drivhusgasneutralitet senest i 2030.

Certificeringsrammen, der beskrives i dette forslag, er udformet med henblik på at udbygge følgende eksisterende lovgivning om klimaændringer:

- I direktivet om geologisk lagring af kuldioxid, det såkaldte CCS-direktiv¹¹, fastlægges en retlig ramme for miljøsikker geologisk lagring af CO₂. Aktiviteter, hvorved CO₂ fra et ETS-anlæg lagres på en lagringslokalitet med en lagringstilladelse i henhold til CCS-direktivet, er udtrykkeligt omfattet af EU ETS-direktivet, og EU ETS-kvoter skal returneres i tilfælde af CO₂-lækager. Med den foreslåede certificeringsramme vil det blive sikret, at kvantificeringen af kulstoffjernelse i forbindelse med industrielle aktiviteter såsom BECCS (bioenergibaseret CCS)¹² og DACCS (direkte luftopsamling og -lagring) følger reglerne i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066¹³ om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i ETS og de detaljerede EU-metoder, som Kommissionen¹⁴ har opstillet med henblik på at kvantificere undgåede drivhusgasemissioner i BECCS- og DACCS-projekter inden for rammerne af Innovationsfonden¹⁵.
- For produkter med kulstofbindende dyrkning og kulstoflagringsprodukter indeholder LULUCF-forordningen¹⁶ en plan for nøjagtig overvågning og rapportering af kulstoffjernelse i tråd med IPCC's retningslinjer og i synergi med politikker om biodiversitet, nulforurening, vedvarende energi og klimatilpasning. LULUCF-forordningens bestemmelser tilskynder til en geografisk eksplicit overvågning af arealanvendelse til lave omkostninger og rettidigt, f.eks. gennem digitale databaser, geografiske informationssystemer (GIS) og telemåling, herunder Copernicus Sentinelsatellitter og -tjenester (f.eks. klima- og landtjenester) eller kommercielt tilgængelige tjenester.
- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

EU-certificeringsrammen for kulstoffjernelse vil enten bygge videre på eller spille en vigtig rolle med hensyn til at skabe grundlaget for følgende EU-politikker:

---

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114).

¹² Med hensyn til udbredelsen af BECCS er der behov for beskyttelsesforanstaltninger for at tage hensyn til grænserne for og tilgængeligheden af bæredygtig biomasse og derigennem undgå overdreven efterspørgsel efter biomasse til energi med negative virkninger for kulstofdræn og -lagre, biodiversitet, luftkvalitet og bioøkonomien.

¹³ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 af 19. december 2018 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og om ændring af Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 (EUT L 334 af 31.12.2018, s. 1).

¹⁴ Indkaldelse af forslag bilag C: Metode til beregning af undgåede drivhusgasemissioner.

¹⁵ https://climate.ec.europa.eu/eu-action/funding-climate-action/innovation-fund_en

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1).

- I den foreslåede retsakt om naturgenopretning¹⁷ fastsættes et mål om, at genopretningsforanstaltningerne bør dække mindst 20 % af EU's land- og havområder senest i 2030 og alle økosystemer, som har behov for at blive genoprettet, senest i 2050. Der er mange synergivirkninger mellem kulstoffjernelsesaktiviteter, navnlig kulstofbindende dyrkning, og naturgenopretningsforanstaltninger. Den foreslåede certificeringsramme for kulstoffjernelse vil bidrage til at nå genopretningsmålene og opfylde de forpligtelser, der er fastsat i retsakten om naturgenopretning. Aktiviteter i forbindelse med kulstofbindende dyrkning, der øger kulstofoplagringen, kan f.eks. bidrage til at opfylde forpligtelsen til på nationalt plan at sikre, at lageret af organisk kulstof udgør en voksende andel i skovøkosystemer og i dyrket mineraljord i landbrugsøkosystemer. De kan også medvirke til at opfylde forpligtelsen til at indføre genopretningsforanstaltninger for organisk jord, som anvendes til landbrugsformål, og som består af drænedede tørvemoser. Den foreslåede retsakt om naturgenopretning og nærværende forslag har derfor potentiale til at styrke hinanden ved at bidrage til såvel klima- som biodiversitetspolitikker.
- Den fælles landbrugspolitik åbner mulighed for at støtte landbrugere, der forpligter sig til at gennemføre specifikke miljø- og klimapraksisser eller -investeringer. Politikken omfatter visse miljø- og klimaforhold (kaldet god landbrugs- og miljømæssig stand, GLM), som landbrugerne skal overholde, hvis de modtager indkomststøtte under den fælles landbrugspolitik. Disse betingelser er mere vidtgående end de lovbestemte krav. Visse betingelser har relevans for kulstofbinding og -beskyttelse i jordbunden, f.eks. i græsarealer og tørveområder. Desuden kan den fælles landbrugspolitik medvirke til at udbrede certificering ved at dække forudgående investeringer og ved at fremme relevant praksis på bedriftsniveau. EU-certificeringsrammen for kulstoffjernelse vil bidrage til at forbedre den nationale arealsektors kvantificering af drivhusgasser ud fra støttet praksis og drivhusgasopgørelser. Ved at udvikle frivillige markeder kan der derigennem sikres en langsigtet beskyttelse af kulstoflagre og foranstaltninger på arealer, der ikke støttes via den fælles landbrugspolitik. Offentlige certificeringsordninger, som medlemsstaterne har opstillet, kan ansøge om EU-ankendelse i henhold til dette forslag med henblik på at gennemføre EU-certificeringsrammen for kulstoffjernelse, herunder de certificeringsmetoder, der er fastsat i dette forslag. Desuden rummer dette forslag mulighed for at videregive oplysninger om reduktion af andre emissioner end CO₂-emissioner som sidegevinster ved kulstoffjernelse.
- Direktivet om vedvarende energi¹⁸ indeholder et sæt bæredygtighedskriterier for bioenergi, som gennemføres af enten nationale kompetente myndigheder eller private certificeringsordninger, som Kommissionen har anerkendt. Disse ordninger kan potentielt også certificere, at kulstoffjernelsesaktiviteter opfylder kvalitetskriterierne for kulstoffjernelse i dette forslag.
- I EU's skovstrategi¹⁹ fastlægges den politiske ramme for at skabe voksende, sunde, forskelligartede og modstandsdygtige skove i Unionen, som bidrager væsentligt til

---

¹⁷ COM(2022) 304 final.

¹⁸ Direktiv 2018/2001/EU.

¹⁹ COM(2021) 572 final.

vores biodiversitetsambition, fremmer kulstoffjernelse gennem naturlige dræn, sikrer eksistensgrundlag i og uden for landdistrikterne og støtter en bæredygtig skovbioøkonomi, der bygger på de mest bæredygtige skovforvaltningsmetoder.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Forslaget er baseret på artikel 192, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), som giver Unionen ret til at handle med henblik på at nå målene i sin miljøpolitik. Målene for Unionens politik på miljøområdet som fastsat ved artikel 191, stk. 1, i TEUF omfatter bl.a. bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne og fremme på internationalt plan af foranstaltninger til løsning af de regionale og globale miljøproblemer, og navnlig bekæmpelse af klimaændringer.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Klimaændringer er et grænseoverskridende problem. Virkningerne heraf er globale, uanset hvor drivhusgasemissionskilderne befinder sig. Disse udfordringer kan derfor ikke afhjælpes ved hjælp af nationale eller lokale foranstaltninger alene, da dette sandsynligvis ikke vil føre til optimale resultater. Koordinering på europæisk plan styrker klimainsatsen og kan supplere og underbygge den nationale og lokale indsats effektivt, og EU-indsatsen er berettiget ud fra nærhedsprincippet, jf. artikel 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

En europæisk ramme vil være mere hensigtsmæssig end nationale initiativer til at løse problemerne med at vurdere kvaliteten af kulstoffjernelsen. En sådan ramme vil skabe lige vilkår på det indre marked for certificering af kulstoffjernelse og dermed øge sammenligneligheden og tilliden. Et kludetæppe af nationale initiativer på området vil forværre problemet snarere end løse det.

- **Proportionalitetsprincippet**

Dette forslag er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, fordi det ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå målene om at etablere en EU-certificeringsramme for kulstoffjernelse af høj kvalitet. Det indeholder kvalitetskriterier for kulstoffjernelse, de nødvendige regler og procedurer for certificering og verifikation af kulstoffjernelse og en ramme for anerkendelse af private og offentlige certificeringsordninger.

- **Reguleringsmiddel/reguleringsform**

Målene for dette forslag kan bedst nås ved hjælp af en forordning. Dette vil samtidig sikre en umiddelbar og ensartet anvendelse af bestemmelserne i Unionen. Der stilles krav til operatører af frivillige certificeringsordninger, til medlemsstaterne med henblik på at anerkende offentlige certificeringsordninger og til Kommissionen vedrørende rapportering og fornyet gennemgang.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ikke relevant

- **Høringer af interesserede parter**

I overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering er der gennemført en række høringer.

- En onlinekonference om bæredygtige kulstofkredsløb, som fandt sted den 31. januar 2022.
- En indkaldelse af feedback, der løb fra den 7. februar til den 2. maj 2022. Der blev modtaget 231 svar.
- En åben offentlig høring, der løb fra den 7. februar til den 2. maj 2022. Der blev modtaget 396 svar.

Samlet set vidnede de offentlige høringsaktiviteter om en solid generel støtte til et lovgivningsinitiativ, der omfatter oprettelsen af en certificeringsramme for kulstoffjernelse. De fleste interesserede parter gjorde sig til fortalere for, at initiativet må omfatte en bred vifte af muligheder for kulstoffjernelse og tage hensyn til aspekter såsom at sikre en præcis, nøjagtig og rettidig måling af kulstoffjernelse, sikre, at omfattende foranstaltninger med henblik på at nedbringe emissionerne ikke svækkes ved, at fokus flyttes til kulstoffjernelse, og opnå tilstrækkelige garantier for varigheden af kulstoflagringen og for forebyggelsen af genudslip.

De hovedkriterier, som de interesserede parter anså for vigtige for kulstoffjernelsen, omfattede robustheden af overvågnings-, rapporterings- og verifikationsaspekter, potentialet for udbredelse i stor skala, teknisk parathed og økonomisk gennemførlighed samt potentialet for miljømæssige sidegevinster. Flertallet af respondenterne var enige i, at indførelse af et robust og troværdigt certificeringssystem for kulstoffjernelse er det første afgørende skridt i retning af at opnå et nettobidrag fra kulstoffjernelse i overensstemmelse med EU's mål om klimaneutralitet.

Respondenterne anførte, at de vigtigste mål for certificeringen af kulstoffjernelse bør være, at muliggøre sammenlignelighed og konkurrence mellem forskellige kulstoffjernelsesaktiviteter, øge gennemsigtigheden og sikre lige konkurrencevilkår på frivillige kulstofmarkeder samt skabe bedre offentlige incitamenter til naturbaseret og industriel kulstoffjernelse i Unionens og de nationale finansieringsprogrammer.

Ifølge flertallet af respondenterne bør Unionens rolle være at fastsætte fyldestgørende kvalitetskrav til kulstoffjernelse, hvormed der sikres en korrekt kvantificering af kulstoffjernelse, additionalitet, langsigtet lagring og miljømæssig bæredygtighed. Bilag 2 til denne forordnings konsekvensanalyse indeholder et resumé af resultaterne af høringerne af de interesserede parter.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Et eksternt konsortium af eksperter fik til opgave at gennemføre en undersøgelse vedrørende teknisk bistand som grundlag for at udarbejde forslaget til forordning om kulstoffjernelse og den tilknyttede konsekvensanalyse. Undersøgelsen mandede ud i en gennemgang af eksisterende mekanismer og ordninger for certificering af kulstoffjernelse og en synoptisk vurdering af de forskellige kulstoffjernelsesaktiviteter, herunder varig fjernelse, kulstoflagringsprodukter og kulstofbindende dyrkning. På vegne af Kommissionen afholdt det eksterne konsortium en række opsøgende arrangementer, herunder konferencen om bæredygtige kulstofkredsløb, og bidrog til at vurdere besvarelserne fra høringen af de interesserede parter. Endelig indeholdt undersøgelsen vedrørende teknisk bistand en del af de data, som ligger til grund for analysen af de politiske løsningsmodeller, der er beskrevet i konsekvensanalysen.

- **Konsekvensanalysen og Udvalget for Forskriftskontrols udtalelse**

I konsekvensanalysen, der ledsager dette forslag, vurderes de forskellige løsningsmodellers egnethed med henblik på at afhjælpe tre hovedproblemer, der påvirker den fremtidige udvikling af kulstoffjernelse.

Det første problem består i, at det er vanskeligt at vurdere og sammenligne kvaliteten af kulstoffjernelse, hvilket giver anledning til betydelige søgeomkostninger for finansfolk, der potentielt finansierer kulstoffjernelse. Dette er et typisk "markedssvigt", som skaber en risiko for, at finansiel støtte gives til kulstoffjernelsesaktiviteter, der ikke kan gøres gældende som effektive afhjælpende foranstaltninger. Dette problem har to årsager.

1. Certificering af kulstoffjernelse er langt mindre udbredt end certificering af emissionsreduktioner, og den indebærer flere metoderelaterede udfordringer. Forskellige certificeringsordninger foreslår forskellige metoder til at kvantificere den samlede kulstoffjernelse og dennes additionalitet, tilskynde til langsigtet kulstoflagring og medregne kulstoffjernelsesaktivitetens bæredygtighedsaspekter såsom miljøpåvirkningerne mere generelt (f.eks. tab af biodiversitet, forurening osv.).
2. Kulstoffjernelsesaktiviteterne (dvs. permanent fjernelse, kulstoflagringsprodukter og kulstofbindende dyrkning) er meget uensartede, hvad angår modenhed, omkostningseffektivitet og de dermed forbundne overvågningsomkostninger, og certificeringen heraf indebærer forskellige udfordringer.

For at afhjælpe dette problem har dette initiativ til formål at garantere kvaliteten af alle former for kulstoffjernelse, der er certificeret i Unionen, ved hjælp af certificeringsmetoder, der er målrettet særtræk ved de forskellige kulstoffjernelsesaktiviteter.

Til dette formål foreslås i dette initiativ en EU-certificeringsramme for kulstoffjernelse baseret på fire kvalitetskriterier (i det følgende benævnt QU.A.L.ITY), der angiver, hvordan kvantificering, additionalitet og referencescenarier, langsigtet lagring og bæredygtighed kan sikres. I konsekvensanalysen udpeges en række eksempler på bedste praksis for hvert af disse QU.A.L.ITY-kriterier, samtidig med at det anerkendes, at certificeringstilgangen for hvert kriterium vil variere på tværs af kulstoffjernelsesaktiviteterne.

Dernæst vil der skulle udvikles detaljerede certificeringsmetoder med henblik på at gennemføre QU.A.L.ITY-kriterierne på tværs af de forskellige kulstoffjernelsesaktiviteter. På

dette trin vil særlige regler blive målrettet særtræk ved de forskellige typer kulstoffjernelsesaktiviteter: Reglerne vil eksempelvis anerkende de stærke garantier for lang varighed, som tilvejebringes med løsninger, der lagrer kulstof i geologiske formationer, samtidig med at sidegevinsterne for aktiviteter i relation til kulstofbindende dyrkning fremhæves. I den forbindelse sammenlignes to kvalitetssikringsmodeller i konsekvensanalysen:

- Q1-modellen: Der opstilles metoder inden for rammerne af certificeringsordninger i overensstemmelse med QU.A.L.ITY-kriterierne, hvorefter de forelægges den ansvarlige offentlige myndighed til anerkendelse.
- Q2-modellen: Kommissionen opstiller metoderne i tæt samråd med en ekspertgruppe.

Det konkluderes, at Q2-modellen har det største potentiale til at garantere kulstoffjernelsens kvalitet og sikre sammenligneligheden, samtidig med at de administrative omkostninger ved opstilling eller godkendelse af detaljerede certificeringsmetoder minimeres.

Et andet problem er, at mange interesserede parter ikke har tillid til certifikater for kulstoffjernelse, fordi certifikater kan opnås gennem uigennemskuelige og upålidelige certificeringsprocesser, der certificerer aktiviteter uden reelle klima- og bæredygtighedsfordele. For at løse dette problem bør der i certificeringsordningerne indføres gennemsigtige og robuste regler og procedurer for at modvirke risikoen for, at certificeringsprocessen ikke er i stand til at afdække, at kvaliteten af kulstoffjernelsen er lav, at kulstoffjernelsesaktiviteterne reelt ikke leverer den tilsigtede kulstoffjernelse, og at den samme aktivitet certificeres to gange, eller at det samme certifikat anvendes to gange.

Et tredje problem er, at leverandørerne af kulstoffjernelse oplever hindringer for adgang til finansiering. Problemet skyldes de mange forskellige måder, som certifikater for kulstoffjernelse kan anvendes på (f.eks. offentlig finansiering, virksomheders bæredygtighedsrapportering, miljømærker og frivillige kulstofmarkeder). Denne mangfoldighed skaber transaktionsomkostninger for dem, der ønsker at få deres kulstoffjernelsesaktivitet certificeret såsom søgeomkostninger (den tid og indsats, der bruges på at forstå kvaliteten af en given ordnings certificeringsprocedurer) og omstillingsomkostninger (omkostningerne ved at forsøge at tiltrække andre supplerende eller alternative former for finansiering, hvilket sandsynligvis vil forudsætte, at deres aktiviteter ændres, og at forskellige beviser og oplysninger må forelægges).

For at løse det andet og det tredje problem bør certificeringsordningerne opfylde harmoniserede certificeringskrav og derigennem sikre gennemsigtighed og opbygge tillid:

1. Forvaltning af ordninger: Certificeringsordninger bør forvaltes på grundlag af pålidelige og gennemsigtige procedurer, (f.eks. intern forvaltning og overvågning, forvaltning af klager og appeller, høring af interesserede parter, gennemsigtighed og offentliggørelse af oplysninger osv.)
2. Uafhængig verifikation: Tredjepartsrevisorer bør verificere, at kulstoffjernelsen opfylder QU.A.L.ITY-kriterierne
3. Fuld offentliggørelse: Alle oplysninger om certificeret kulstoffjernelse bør være offentligt tilgængelige og kunne spores gennem offentlige registre.

I tråd med disse gennemsigtheds-kriterier er der fastsat en proces med henblik på at anerkende certificeringsordninger, og operatører (dvs. ejere af kulstoffjernelsesaktiviteter) må kun anvende anerkendte certificeringsordninger til at påvise opfyldelse af QU.A.L.ITY-kriterierne og de relevante certificeringsmetoder.

I den forbindelse sammenligner konsekvensanalysen to forvaltningsmodeller med hensyn til, hvem der vil have ansvaret for at anerkende certificeringsordninger: medlemsstaterne (G1-modellen) eller Kommissionen (G2-modellen). I analysen konkluderes det, at G2-modellen vil være den bedste til at garantere en robust og harmoniseret certificeringsproces, fremme det indre marked for certificering af kulstoffjernelse og samtidig minimere de offentlige myndigheders administrative omkostninger.

Det konkluderes, at i den foretrukne model står Kommissionen for at: i) opstille certificeringsmetoder i samråd med eksperter og interesserede parter og ii) harmonisere gennemførelsen af certificeringsrammen og QU.A.L.ITY-kriterierne gennem anerkendte certificeringsordninger.

I konsekvensanalysen vurderede Kommissionen også forslaget overensstemmelse med de mål, der er fastsat i den europæiske klimalov, jf. artikel 6, stk. 4, i den europæiske klimalov. Kommissionen fandt, at tilgange til kulstofbindende dyrkning kan bidrage til at nå det særskilte 2030-mål, der er foreslået for LULUCF-sektoren i lovgivningspakken "Fit-for-55" (- 310 mio. ton CO₂-ækvivalenter), og derved mere end levere bidraget fra LULUCF-kulstoffjernelse til det mål på - 55 % for økonomien som helhed, der er fastsat i den europæiske klimalov (begrænset til - 225 mio. ton CO₂-ækvivalenter). Den europæiske klimalov indeholder også et mål om, at Unionen skal blive klimaneutral senest i 2050 og opnå negative emissioner derefter, men Unionen er nødt til at øge udbredelsen af kulstoffjernelsesaktiviteter for at nå dette mål. I konsekvensanalysen analyseres løsningsmodellerne med sigte på at fjerne de hindringer, der undergraver udbredelsen af virkningsfulde kulstoffjernelsesaktiviteter, uden dog at modvirke tiltag til reduktion af drivhusgasemissionerne.

Udvalget for Forskriftskontrol afgav en positiv udtalelse om konsekvensanalysen og forelagde en liste med anbefalinger til, hvordan rapporten kan forbedres, dels med sigte på bedre at kunne påvise, at fraværet af en pålidelig certificeringsramme udgør den største hindring for udviklingen af kulstoffjernelsesaktiviteter, og dels for bedre at præsentere alle løsningsmodellers metode og forvaltning på en gennemsigtig måde.

Følgende aspekter blev derfor indarbejdet i den endelige udgave af konsekvensanalyserapporten:

- I indledningen blev baggrunden for initiativet (dvs. kulstoffjernelsens rolle i 2050-målet om klimaneutralitet og i det aktuelle politiske referencescenarie) og initiativets frivillige karakter tydeliggjort
- I problemformuleringen er der tilføjet nye henvisninger for at bekræfte eksistensen og omfanget af de påviste problemer (navnlig den manglende tillid) og for at fremhæve betydningen af internationalt harmoniserede rammer i de holdninger, som de berørte parter giver udtryk for
- I afsnittet om mål blev det præciseret, at listen over de fire QU.A.L.ITY-kriterier følger en generel konsensus om, hvad der udgør certificering af høj kvalitet i henhold til de fleste eksisterende certificeringsmetoder, og præsentationen af kriterierne i det

afsnit, hvori løsningsmodellerne beskrives, indeholder nu flere argumenter fra de særlige bilag

- For at tage hensyn til rammens frivillige karakter blev der tilføjet flere præciseringer (f.eks. er målet om "lige vilkår" blevet omformuleret til "harmonisering")
- Afsnittet om fravalgte løsningsmodeller forklarer bedre, hvorfor en obligatorisk anvendelse af certificeringsrammen blev forkastet
- I afsnittet om vurdering af virkningerne nævnes den frivillige karakter som en risiko, der kan undergrave initiativernes succes, samt foranstaltninger, der indføres med henblik på at afbøde denne risiko
- Ved vurderingen af løsningsmodellerne afdækkes hindringerne for at opskalere kulstoffjernelsesaktiviteterne bedre, og det forklares, hvordan certificeringsrammen vil fjerne disse hindringer. I dette afsnit belyses usikkerheden ved de erklæringer, der bygger på kvalitative vurderinger, om forventede fordele og omkostninger
- Afsnittet om "én ind, én ud"-tilgangen er flyttet fra et bilag til hovedteksten
- Afsnittet om overvågning og evaluering af initiativet indeholder mere udførlige operationelle mål.
- **Målrettet regulering og forenkling**

Ikke relevant

- **Grundlæggende rettigheder**

Ikke relevant

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

De store budgetmæssige konsekvenser for Unionen vedrører forberedelsen af de ikkelovgivningsmæssige retsakter og arbejdsgangen i ekspertgruppen om kulstoffjernelse.

Ifølge forslaget skal der udarbejdes en række delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter sideløbende efter den foreslåede forordnings ikrafttræden. Vigtigst af alt vil det blive nødvendigt at vedtage delegerede retsakter, hvori certificeringsmetoderne fastsættes for forskellige kulstoffjernelsesaktiviteter (f.eks. for varig fjernelse, kulstofbindende dyrkning og kulstoflagringsprodukter).

Med henblik på udarbejdelsen af disse meget tekniske ikkelovgivningsmæssige retsakter vil Kommissionen blive bistået af en ekspertgruppe om kulstoffjernelse. Gruppen vil omfatte ca. 70 medlemmer og kan lade en række undergrupper deltage, herunder supplerende fagkundskab. Kommissionen varetager gruppens forvaltning bistået af en ekstern kontrahent.

Desuden er der budgetmæssige konsekvenser for Kommissionen forbundet med processen med henblik på at anerkende offentlige eller private certificeringsordninger, som vil have ansvaret for at gennemføre certificeringsrammen i en eller flere medlemsstater. Der forventes også budgetmæssige konsekvenser for de medlemsstater, der har til hensigt at indføre og

anvende en national certificeringsordning, bl.a. tilsynet med uafhængige certificeringsorganer og oprettelse og drift af et nationalt register.

Finansieringsoversigten indeholder nærmere oplysninger om de budgetmæssige konsekvenser og de menneskelige og administrative ressourcer, der kræves i henhold til dette forslag.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

I overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering, der blev offentliggjort i november 2021, og navnlig værktøj 38, vil Kommissionen udarbejde en gennemførelsesstrategi, efter at lovgivningsforslaget er blevet vedtaget af medlovgiverne. De forskellige værktøjer til fremme af overholdelse, der skal anvendes, vil blive præsenteret, herunder aspekter vedrørende digital gennemførelse.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Bestemmelserne i og strukturen af den foreslåede forordning er i tråd med initiativets mål om at skabe en gennemsigtig og troværdig certificeringsramme for kulstoffjernelse med høj klima- og miljøintegritet til støtte for fysiske og juridiske personer, der er villige til at yde den ekstra indsats, ud over at reducere deres drivhusgasemissioner mest muligt, og bringe deres aktiviteter op på bæredygtighedsniveauet inden for rammerne af den øgede klimaambition, der er fastsat i den europæiske grønne pagt, og 2050-målet om klimaneutralitet, der er fastsat i den europæiske klimalov.

De vigtigste bestemmelser i den foreslåede forordning er følgende:

Forordningens genstand og anvendelsesområde er fastsat i artikel 1. Dette forslag har til formål at lette udbredelsen af kulstoffjernelse af høj kvalitet gennem en frivillig EU-certificeringsramme. I samme artikel fastlægges endvidere forslagets overordnede struktur, som består af tre søjler: I den første fastsættes de fire kvalitetskriterier, hvis kumulative opfyldelse gør kulstoffjernelse berettiget til certificering. I den anden søjle fastlægges verifikations- og certificeringsprocessens hovedelementer. Den tredje søjle indeholder regler for virkemåden af de certificeringsordninger, der står for at gennemføre EU-certificeringsrammen.

I artikel 2 fastsættes den fornødne centrale terminologi for at supplere bestemmelserne i den foreslåede forordning, navnlig defineres kulstoffjernelse og kulstoffjernelsesaktivitet.

I artikel 3 fastlægges de to betingelser for, at kulstoffjernelse kan komme i betragtning i henhold til EU-certificeringsrammen: For det første skal de opnås i kraft af kulstoffjernelsesaktiviteter, der opfylder kvalitetskriterierne, og for det andet skal de verificeres af et uafhængigt certificeringsorgan.

Den foreslåede forordnings første søjle fastsættes i artikel 4-8. I artikel 4 fastsættes regler for at kvantificere fordelene ved nettokulstoffjernelsen i forhold til et referencescenarie, og i artikel 5, 6 og 7 fastsættes kvalitetskriterierne for additionalitet, langsigtet lagring og bæredygtighed i relation til kulstoffjernelsesaktiviteter. I artikel 8 tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, som fastlægger målrettede certificeringsmetoder

til vurdering af opfyldelsen af kvalitetskriterierne. Bilag I indeholder en liste over de elementer, der skal indgå i disse certificeringsmetoder.

Den foreslåede forordnings anden søjle vedrørende certificering af overholdelsen er fastsat i artikel 9 og 10.

I artikel 9 fastsættes certificeringsprocessens centrale elementer, som består af to trin. I den indledende fase forelægger en operatør fyldestgørende oplysninger om kulstoffjernelsesaktiviteten og dennes forventede opfyldelse af kvalitetskriterierne for et certificeringsorgan. Certificeringsorganet udfører en audit for at verificere operatørens oplysninger, udsteder en certificeringsauditrapport og — hvis kvalitetskriterierne er opfyldt — et certifikat.

I anden fase foretager certificeringsorganet en fornyet certificeringsaudit for at verificere, at kulstoffjernelsesaktiviteten er gennemført korrekt og under fuld opfyldelse af kvalitetskriterierne, og udsteder en auditrapport om fornyet certificering og et ajourført certifikat. På dette grundlag udsteder og registrerer certificeringsordningen de certificerede kulstoffjernelsesenheder. Bilag II indeholder en liste over det minimum af oplysninger, der skal indgå i certifikatet.

I artikel 10 fastsættes minimumsbetingelser for certificeringsorganer for at sikre deres kompetence til at udføre certificeringsaudit samt deres uafhængighed og uvildighed. Der fastsættes også en forpligtelse for medlemsstaterne til at føre tilsyn med certificeringsorganernes drift.

Den foreslåede forordnings tredje søjle vedrørende certificeringsordningerne fastsættes i artikel 11-14. I artikel 11 pålægges operatører at anvende certificeringsordninger, der er anerkendt af Kommissionen, til at påvise opfyldelse af kvalitetskriterierne. Samme artikel fastsætter også en række krav til certificeringsordningernes virkemåde, herunder foranstaltninger med henblik på at sikre en forsvarlig forvaltning, gennemsigtighed og ansvarlighed.

I artikel 12 pålægges certificeringsordninger en forpligtelse til at oprette og føre offentlige registre over dokumentation for kulstoffjernelsesaktiviteter og kulstoffjernelsesenheder. Det er af afgørende betydning for at forebygge svig og undgå dobbelttælling, at registrene anvender automatiserede systemer og er interoperable.

I artikel 13 fastsættes retsgrundlaget for at anerkende certificeringsordninger gennem Kommissionens afgørelser, og i artikel 14 fastsættes rapporteringskrav for certificeringsordninger.

Artikel 18 indeholder bestemmelser om en fornyet gennemgang af forordningen: første gang tre år efter forordningens ikrafttræden og senest ved udgangen af 2028 — derefter med jævne mellemrum efter hver statusopgørelse som fastsat i Parisaftalen.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om fastlæggelse af en EU-certificeringsramme for kulstoffjernelse**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²⁰,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- 1) I henhold til Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer²² (Parisaftalen), har det internationale samfund indgået en aftale om at holde stigningen i den globale gennemsnitstemperatur et godt stykke under 2 °C over det førindustrielle niveau og fortsætte bestræbelserne på at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C over det førindustrielle niveau. Unionen og dens medlemsstater er parter i Parisaftalen og er stærkt engageret i dens gennemførelse ved at reducere drivhusgasemissionerne og øge kulstoffjernelsen.
- 2) På globalt plan peger den seneste rapport²³ fra Det Internationale Panel om Klimaændringer (IPCC) i retning af en aftagende sandsynlighed for, at den globale opvarmning kan begrænses til 1,5 °C, medmindre det lykkes hurtigt og i mærkbar grad at reducere drivhusgasemissionerne i de kommende årtier. Det fremgår ligeledes klart af IPCC-rapporten, at anvendelsen af kuldioxidfjernelse for at opveje de restemissioner, der vanskeligt lader sig nedbringe, er uundgåelig, hvis nettonul-CO₂-emissioner eller nettonul-drivhusgasemissioner skal opnås. Dette vil forudsætte

---

²⁰ EUT C [...] af [...], s. [...].

²¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

²² Godkendt ved Rådets afgørelse (EU) 2016/1841 af 5. oktober 2016 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (EUT L 282 af 19.10.2016, s. 1).

²³ IPCC Working Group III (2022), Technical Summary. In: Climate Change 2022: Mitigation of Climate Change. Sixth Assessment Report (link).

udbredelse af stort anlagte bæredygtige aktiviteter til opsamling af CO₂ fra atmosfæren og varig lagring heraf i geologiske deponier, i terrestriske og marine økosystemer eller i produkter. Indtil videre er Unionen med de nugældende politikker ikke på rette kurs til at levere den fornødne kulstoffjernelse: Kulstoffjernelsen i de terrestriske økosystemer har været aftagende i de seneste år, og i øjeblikket finder der ingen nævneværdig industriel kulstoffjernelse sted i Unionen.

- 3) Formålet med denne forordning er at opstille en frivillig EU-certificeringsramme for kulstoffjernelse med henblik på at tilskynde til at udbrede kulstoffjernelse af høj kvalitet under fuld overholdelse af målene om biodiversitet og nulforurening. Den er et middel til at støtte opfyldelsen af Unionens mål i henhold til Parisaftalen, navnlig målet om kollektiv klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119²⁴. Unionen har også givet tilsagn om at opnå negative emissioner efter 2050. Et vigtigt instrument til at øge kulstoffjernelsen i terrestriske økosystemer er Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841²⁵, som i øjeblikket foreligger til gennemgang. Formålet med denne gennemgang er at fastsætte et EU-mål for nettofjernelse på 310 mio. ton CO₂-ækvivalenter senest i 2030 og fordele de respektive mål på hver medlemsstat.
- 4) EU-certificeringsrammen vil støtte udviklingen af kulstoffjernelsesaktiviteter i Unionen, hvilket udmønter sig i en utvetydig nettofordel ved kulstoffjernelsen, samtidig med at der sættes en stopper for grønvask. Angående kulstofbindende dyrkning bør en sådan certificeringsramme også tilskynde til at udbrede kulstoffjernelsesaktiviteter, hvormed der opnås sidegevinster for biodiversiteten, og derved nås de naturgenopretningsmål, der er fastsat i EU-lovgivningen om naturgenopretning. EU-certificeringsrammen vil på afgørende vis bidrage til at opfylde Unionens mål om at modvirke klimaændringer som fastsat i internationale aftaler og i EU-lovgivningen.
- 5) For at støtte operatører, der er villige til at gøre en yderligere indsats for at øge kulstoffjernelsen på en bæredygtig måde, bør der i EU-certificeringsrammen tages hensyn til de forskellige typer af kulstoffjernelsesaktiviteter, deres særtræk og de dermed forbundne miljøpåvirkninger. Denne forordning bør derfor indeholde klare definitioner af kulstoffjernelse, kulstoffjernelsesaktiviteter og andre elementer i EU-certificeringsrammen.
- 6) I denne forordning bør der fastsættes krav, hvis opfyldelse bør gøre kulstoffjernelse berettiget til certificering i henhold til EU-certificeringsrammen. Til dette formål bør kulstoffjernelse kvantificeres på en nøjagtig og robust måde, og den bør kun opnås via de kulstoffjernelsesaktiviteter, der skaber en nettofordel ved kulstoffjernelse, overholder additionalitetsprincippet, tilsigter at sikre langsigtet kulstoflagring og har en neutral indvirkning på eller indebærer sidegevinster for bæredygtighedsmålene. Desuden bør kulstoffjernelse underkastes en uafhængig tredjepartsaudit af hensyn til

---

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (den europæiske klimalov) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1).

certificeringsprocessens troværdighed og pålidelighed. Der er indført obligatoriske EU-regler for prissætning af CO₂, som er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF²⁶, og som regulerer behandlingen af emissioner fra aktiviteter, der er omfattet af nævnte direktiv. Denne forordning bør ikke berøre direktiv 2003/87/EF, undtagen hvad angår certificering af fjernelse af emissioner fra bæredygtig biomasse, som har en nulsats i overensstemmelse med direktivets bilag IV.

- 7) En kulstoffjernelsesaktivitet bør udmønte sig i en nettofordel ved kulstoffjernelsen, hvorved det påvises, at den har en gunstig klimapåvirkning. Fordelen ved nettokulstoffjernelsen bør beregnes efter de følgende to trin. For det første bør operatørerne kvantificere mængden af yderligere kulstoffjernelse, som en kulstoffjernelsesaktivitet har skabt i forhold til et referencescenarie. Et standardiseret referencescenarie, der afspejler standardpræstationerne for sammenlignelige aktiviteter under lignende sociale, økonomiske, miljømæssige og teknologiske forhold samt geografisk beliggenhed, bør foretrækkes, fordi det sikrer objektivitet, minimerer overholdelses- og andre forvaltningsomkostninger foruden den positive anerkendelse af indsatsen blandt "first movers", som allerede har deltaget i kulstoffjernelsesaktiviteter. I forbindelse med kulstofbindende dyrkning bør anvendelsen af tilgængelige digitale teknologier, herunder elektroniske databaser og geografiske informationssystemer, telemåling, kunstig intelligens og maskinlæring samt elektroniske kort fremmes for at mindske omkostningerne ved at fastlægge referencescenarier og overvåge kulstoffjernelsesaktiviteter. Er det imidlertid ikke muligt at fastsætte et sådant standardiseret referencescenarie, kan der anvendes et projektspecifikt referencescenarie baseret på operatørens individuelle præstationer. Referencescenarierne bør ajourføres regelmæssigt for at afspejle den sociale, økonomiske, miljømæssige og teknologiske udvikling og for at tilskynde til at øge ambitionsniveauet fremover i overensstemmelse med Parisaftalen.
- 8) Det andet trin i kvantificeringen af fordelene ved nettokulstoffjernelsen bør bestå i at fratække enhver stigning i drivhusgasemissionerne, som opstår ved gennemførelsen af kulstoffjernelsesaktiviteten. Som relevante drivhusgasemissioner bør der tages hensyn til dels direkte emissioner såsom emissioner fra en øget anvendelse af gødningsstoffer, brændsler eller energi og dels indirekte emissioner, f.eks. grundet ændringer i arealanvendelsen, med deraf følgende risici for fødevarer sikkerheden som følge af fortrængning af landbrugsproduktionen. En reduktion af drivhusgasemissionerne i kraft af gennemførelsen af kulstoffjernelsesaktiviteten bør ikke tages i betragtning ved kvantificeringen af fordelene ved nettokulstoffjernelsen, men bør betragtes som en sidegevinst i forhold til bæredygtighedsmålet om modvirkning af klimaændringer; angives disse på certifikaterne, kan reduktionen af drivhusgasemissioner (i lighed med de øvrige sidegevinster for bæredygtighedsområdet) øge værdien af den certificerede kulstoffjernelse.
- 9) En kulstoffjernelsesaktivitet tilvejebringer en nettofordel ved kulstoffjernelsen, hvis kulstoffjernelsen ud over referencescenariet overstiger enhver forøgelse af drivhusgasemissionerne som følge af, at kulstoffjernelsesaktiviteten gennemføres. I forbindelse med aktiviteter, der beskæftiger sig med permanent kulstoflagring ved at

---

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

injicere kulstof i underjordiske lagre, bør mængden af permanent lagret kulstof bl.a. overstige de energirelaterede drivhusgasemissioner fra den industrielle proces. Angående kulstofbindende dyrkning bør det kulstof, der opsamles ved skovrejsning, eller det kulstof, der bindes i jorden ved genopretning af vådområder, overstige emissionerne fra de maskiner, der anvendes til at udføre kulstoffjernelsesaktiviteten, eller de indirekte emissioner som følge af ændringer i arealanvendelsen, der kan forårsages af kulstoflækage.

- 10) Kulstoffjernelse bør kvantificeres på en relevant, nøjagtig, fyldestgørende, konsekvent og sammenlignelig måde. Usikkerheder i kvantificeringen bør angives og bogføres på behørig vis for at begrænse risikoen for at overvurdere den mængde kuldioxid, der fjernes fra atmosfæren. Kulstoffjernelse, der opnås i kraft af kulstofbindende dyrkning, bør kvantificeres med en høj grad af nøjagtighed for at sikre den højeste kvalitet og minimere usikkerhedsmomenter. For at tilskynde til synergivirkninger mellem Unionens klima- og biodiversitetsmål er det desuden nødvendigt at øge overvågningen af arealer og dermed bidrage til at beskytte og øge modstandsdygtigheden af naturbaseret kulstoffjernelse i hele Unionen. Satellitovervågning og overvågning på stedet og rapportering af emissioner og kulstoffjernelse skal nøje afspejle disse tilgange og gøre bedst mulig brug af avancerede teknologier, der står til rådighed inden for EU-programmer såsom Copernicus, idet der gøres fuld brug af allerede eksisterende redskaber, og der sikres overensstemmelse med de nationale drivhusgasopgørelser.
- 11) For at sikre, at EU-certificeringsrammen kanalisere incitamenter i retning af former for kulstoffjernelse, der er mere vidtgående end standardpraksis, bør kulstoffjernelsesaktiviteterne overholde additionalitetsprincippet. Disse aktiviteter bør derfor række ud over lovfæstede krav, dvs. at operatørerne forventes at udføre aktiviteter, de ikke allerede har fået pålagt i henhold til gældende ret. Desuden bør kulstoffjernelsesaktiviteter iværksættes på grund af den tilskyndelsesvirkning, som tilvejebringes via certificeringen. Dette gør sig gældende, hvis det incitament, der skabes af de potentielle indtægter fra certificeringen, ændrer operatørernes adfærd på en sådan måde, at de deltager i den supplerende kulstoffjernelsesaktivitet for at opnå yderligere kulstoffjernelse.
- 12) Et standardiseret referencescenarie bør afspejle de lovbestemte og markedsmæssige betingelser, på hvilke kulstoffjernelsesaktiviteten finder sted. Er kulstoffjernelsesaktiviteten pålagt operatørerne ved gældende ret, eller er der ikke behov for nogen tilskyndelse for at iværksætte aktiviteten, vil bidraget herfra normalt være afspejlet i referencescenariet. Derfor bør en kulstoffjernelsesaktivitet, hvormed der opnås kulstoffjernelse ud over et sådant referencescenarie, antages at være af supplerende art. Anvendelsen af et standardiseret referencescenarie forventes derfor at gøre det enklere for operatørerne at påvise en aktivitets additionalitet. Dette forventes derfor at mindske den administrative byrde ved certificeringsprocessen, hvilket er særligt vigtigt for mindre arealforvaltere.
- 13) Der findes en risiko for, at atmosfærisk og biogent kulstof, der opsamles og lagres gennem en kulstoffjernelsesaktivitet, frigives til atmosfæren (genudslip) på grund af naturlige eller menneskeskabte årsager. Operatørerne bør derfor træffe alle relevante forebyggende foranstaltninger for at afbøde disse risici og behørigt overvåge, at kulstof vedvarende lagres i løbet af den overvågningsperiode, som er fastsat for den relevante kulstoffjernelsesaktivitet. Gyldigheden af den certificerede kulstoffjernelse

bør afhænge af lagringens forventede varighed og de forskellige risici for genudslip, der knytter sig til den pågældende kulstoffjernelsesaktivitet. Aktiviteter, hvormed der lagres kulstof i geologiske formationer, giver tilstrækkelig sikkerhed for lagringen af kulstoffet på meget lang sigt dvs. i flere århundreder, og disse kan betragtes som en permanent lagring af kulstof. Kulstofbindende dyrkning eller kulstoflagring i produkter er i højere grad udsat for en risiko for tilsigtet eller utilsigtet udledning af kulstof i atmosfæren. For at tage højde for denne risiko er gyldigheden af den certificerede kulstoffjernelse, der opnås i kraft af kulstofbindende dyrkning og kulstoflagring i produkter, underlagt en udløbsdato svarende til udløbet af den relevante overvågningsperiode. Derefter bør kulstoffet antages at ville blive frigivet til atmosfæren, medmindre den økonomiske operatør gennem uafbrudte overvågningsaktiviteter dokumenterer, at kulstoflagringen opretholdes.

- 14) Ud over de foranstaltninger, der træffes for at minimere risikoen for at udlede kulstof i atmosfæren i løbet af overvågningsperioden, bør der indføres egnede erstatningsansvarsordninger for at gribe ind over for tilfælde af genudslip. Sådanne ordninger kan f.eks. omfatte diskontering af kulstoffjernelsesenheder, kollektive buffere eller konti for kulstoffjernelsesenheder og forudgående forsikringsordninger. Eftersom der allerede er fastsat erstatningsansvarsordninger for geologisk lagring og CO₂-udsivning, og relevante afhjælpende foranstaltninger allerede er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og 2009/31/EF²⁷, bør disse erstatningsansvarsordninger og afhjælpende foranstaltninger finde anvendelse for at undgå dobbeltregulering.
- 15) Kulstoffjernelsesaktiviteter har et stort potentiale til at skabe win-win-løsninger for bæredygtighed, selv om en afvejning af modstående hensyn ikke kan udelukkes. Der bør derfor fastsættes mindstekrav til bæredygtighed for at sikre, at kulstoffjernelsesaktiviteterne enten ikke påvirker eller også skaber sidegevinster for bæredygtighedsmålene om modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer, bæredygtig anvendelse og beskyttelse af vand- og havressourcer, omstillingen til en cirkulær økonomi og forebyggelse og bekæmpelse af forurening. Disse bæredygtighedskrav bør, hvis det er relevant, og idet der tages hensyn til lokale forhold, bygge på de tekniske screeningskriterier for ikkevæsentlig skade i forbindelse med skovbrugsaktiviteter og underjordisk permanent geologisk lagring af CO₂, der er fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/2139²⁸, og på bæredygtighedskriterierne for råmaterialer til biomasse fra skove og landbrug, der er fastsat i artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001²⁹. Typer af praksis, f.eks. skove

---

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114).

²⁸ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/2139 af 4. juni 2021 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 for så vidt angår fastsættelse af de tekniske screeningskriterier til bestemmelse af de betingelser, hvorunder en økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer eller tilpasning til klimaændringer, og til fastlæggelse af, hvorvidt den pågældende økonomiske aktivitet i væsentlig grad skader nogle af de andre miljømål (EUT L 442 af 9.12.2021, s. 1).

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

dyrket i monokultur, der skader biodiversiteten, bør ikke kunne komme i betragtning til at blive certificeret.

- 16) Landbrugsmetoder, der fjerner CO₂ fra atmosfæren, bidrager til at opfylde målet om klimaneutralitet og bør belønnes, enten via den fælles landbrugspolitik eller andre offentlige eller private initiativer. I denne forordning bør der specifikt tages hensyn til landbrugspraksis som omhandlet i meddelelsen om bæredygtige kulstofkredsløb³⁰.
- 17) Operatører eller operatørsammenslutninger kan rapportere sidegevinster, der bidrager til at opfylde bæredygtighedsmålene ud over mindstekravene til bæredygtighed. Til dette formål bør deres rapportering følge de certificeringsmetoder, som er målrettet de forskellige kulstoffjernelsesaktiviteter, og som Kommissionen har udviklet. Certificeringsmetoderne bør så vidt muligt tilskynde til, at der skabes sidegevinster for biodiversiteten ud over minimumskravene til bæredygtighed. Disse supplerende sidegevinster vil øge den certificerede kulstoffjernelses økonomiske værdi og give operatørerne højere indtægter. I lyset af disse overvejelser bør Kommissionen prioritere udviklingen af certificeringsmetoder, som er målrettet aktiviteter inden for kulstofbindende dyrkning, og som indebærer betydelige sidegevinster for biodiversiteten.
- 18) Der bør udvikles udførlige certificeringsmetoder for de forskellige kulstoffjernelsesaktiviteter for på en standardiseret, verificerbar og sammenlignelig måde at anvende de kvalitetskriterier, der er fastsat i denne forordning. Disse metoder bør sikre en robust og gennemsigtig certificering af den nettofordel ved kulstoffjernelse, der opnås i kraft af kulstoffjernelsesaktiviteten, og samtidig modvirke uforholdsmæssigt store administrative byrder for operatører eller operatørsammenslutninger, navnlig for små landbrugere og skovbrugere. Til dette formål bør Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage delegerede retsakter, hvori der fastsættes udførlige certificeringsmetoder for de forskellige kulstoffjernelsesaktiviteter. Disse metoder bør udvikles i tæt samråd med ekspertgruppen om kulstoffjernelse og alle andre interesserede aktører. De vil skulle bygge på den bedste tilgængelige videnskabelige dokumentation, eksisterende offentlige og private ordninger og metoder til certificering af kulstoffjernelse, og de vil skulle tage hensyn til alle relevante standarder og regler, der er vedtaget på nationalt niveau og EU-niveau.
- 19) For at sikre en troværdig og pålidelig certificeringsproces bør kulstoffjernelsesaktiviteter underkastes en uafhængig tredjepartsaudit. Navnlig bør kulstoffjernelsesaktiviteter underkastes en indledende certificeringsaudit forud for gennemførelsen for at verificere, at de opfylder kvalitetskriterierne i denne forordning, herunder en korrekt kvantificering af den forventede nettofordel ved kulstoffjernelsen. Kulstoffjernelsesaktiviteterne bør også underkastes periodiske fornyede certificeringsaudit for at verificere, at den opnåede kulstoffjernelse overholder reglerne. Med dette for øje bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte strukturen, de tekniske detaljer og det minimum af oplysninger, der skal indgå i beskrivelsen af kulstoffjernelsesaktiviteten og i auditrapporten om certificering eller fornyet certificering.

³⁰

Meddelelse fra Kommissionen om bæredygtige kulstofkredsløb (COM(2021) 800).

- 20) Det er afgørende for en omkostningseffektiv gennemførelse af afhjælpende foranstaltninger og for at sikre arealforvalternes engagement i kulstofbindende dyrkning, at de gives bedre viden, redskaber og metoder af hensyn til en bedre vurdering og optimering af kulstoffjernelse. Dette er særlig relevant for Unionens små landbrugere eller skovbrugere, som ofte mangler den knowhow og ekspertise, der er nødvendig for at gennemføre kulstoffjernelsesaktiviteter og opfylde de pålagte kvalitetskriterier og tilhørende certificeringsmetoder. Producentorganisationerne bør derfor pålægges at lette tilvejebringelsen af relevante rådgivningstjenester gennem teknisk rådgivning til deres medlemmer. Den fælles landbrugspolitik og national statsstøtte kan yde finansiel støtte med henblik på at tilvejebringe rådgivningstjenester, videnudveksling, oplæring, oplysningskampagner eller interaktive innovationsprojekter med deltagelse af landbrugere og skovbrugere.
- 21) Certifikaterne for kulstoffjernelse bør understøtte forskellige slutanvendelser såsom udarbejdelse af nationale og virksomheders drivhusgasopgørelser, herunder med hensyn til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841³¹, dokumentation for klimarelaterede og andre miljørelaterede virksomhedsanprisninger (herunder vedrørende biodiversitet) eller udveksling af verificerede kulstoffjernelsesenheder gennem frivillige CO₂-kompensationsmarkeder. Til dette formål bør certifikatet indeholde nøjagtige og gennemsigtige oplysninger om kulstoffjernelsesaktiviteten, herunder den samlede kulstoffjernelse og fordelene ved nettokulstoffjernelsen, der opfylder kvalitetskriterierne i denne forordning. Kommissionen bør også tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på yderligere at præcisere eller ændre bilag II, som indeholder en liste over det minimum af oplysninger, som certifikaterne skal indeholde.
- 22) For at sikre en nøjagtig, robust og gennemsigtig verifikation bør certificeringsorganer med ansvar for at certificere kulstoffjernelsesaktiviteter have de nødvendige kompetencer og færdigheder, og de bør akkrediteres af nationale akkrediteringsmyndigheder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008³². For at undgå eventuelle interessekonflikter bør certificeringsorganerne også være helt uafhængige af den operatør, der udfører den kulstoffjernelsesaktivitet, som er omfattet af certificeringen. Medlemsstaterne bør derudover bidrage til at sikre den korrekte gennemførelse af certificeringsprocessen ved at føre tilsyn med aktiviteterne i certificeringsorganer, som de nationale akkrediteringsmyndigheder har akkrediteret, og ved at informere certificeringsordningerne om relevante konstateringer af manglende overholdelse.
- 23) Operatører bør anvende certificeringsordninger til at påvise overholdelsen af denne forordning. Certificeringsordningerne bør derfor fungere på grundlag af pålidelige og gennemsigtige regler og procedurer, og de bør sikre nøjagtigheden, pålideligheden, integriteten og uafviseligheden af oprindelsen og beskytte mod svig med de oplysninger og data, der forelægges af operatører. De bør også sikre, at der holdes

---

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1).

³² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

korrekt regnskab med de verificerede kulstoffjernelsesenheder, navnlig ved at undgå dobbelttælling. Til dette formål bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, herunder hensigtsmæssige standarder for pålidelighed, gennemsigtighed, regnskabsføring og uafhængig revision, der skal anvendes af certificeringsordninger for at sikre den nødvendige retssikkerhed med hensyn til de regler, der gælder for operatører og certificeringsordninger. For at sikre en omkostningseffektiv certificeringsproces bør disse tekniske harmoniserede certificeringsregler også have til formål at mindske unødvendige administrative byrder for operatører eller operatørsammenslutninger, navnlig for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), herunder små landbrugere og skovbrugere.

- 24) For at sikre en pålidelig og harmoniseret kontrol af certificeringen bør Kommissionen kunne vedtage afgørelser om anerkendelse af certificeringsordninger, der opfylder kravene i denne forordning, bl.a. med hensyn til teknisk kompetence, pålidelighed, gennemsigtighed og uafhængig revision. Sådanne afgørelser om anerkendelse bør være tidsbegrænsede. Til dette formål bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter om indholdet af og processerne for Unionens anerkendelse af certificeringsordninger.
- 25) Bestemmelserne i UNECE's (De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa) konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet³³ ("Århuskonventionen"), hvad angår adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, navnlig bestemmelserne om offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse, finder fortsat anvendelse, hvis det er relevant.
- 26) Som led i certificeringsordningerne bør der oprettes og vedligeholdes interoperable offentlige registre for at sikre gennemsigtighed og fuld sporbarhed af certifikater for kulstoffjernelse og for at undgå risikoen for svig og dobbelttælling. Svig kan forekomme, hvis mere end ét certifikat udstedes for den samme kulstoffjernelsesaktivitet, fordi aktiviteten er blevet registreret under to forskellige certificeringsordninger eller er blevet registreret to gange under samme ordning. Der kan også forekomme svig, når samme certifikat anvendes flere gange til at fremsætte den samme fordring med baggrund i en kulstoffjernelsesaktivitet eller en kulstoffjernelse. I registrene bør man opbevare de dokumenter, der hidrører fra certificeringsprocessen for kulstoffjernelse, herunder resuméer af certificeringsaudit og auditrapporter om fornyet certificering, certifikater og ajourførte certifikater, og de bør gøres offentligt tilgængelige i elektronisk form. I registrene bør der også føres regnskab over de certificerede kulstoffjernelsesenheder, der opfylder Unionens kvalitetskriterier. For at sikre lige vilkår i det indre marked bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesbestemmelser, hvori der fastsættes standarder og tekniske regler for disse registres funktion og interoperabilitet.
- 27) Certificeringsordningerne spiller en vigtig rolle med hensyn til at dokumentere, at kvalitetskriterierne for kulstoffjernelse opfyldes. Derfor bør Kommissionen pålægge certificeringsordninger at aflægge rapport om deres aktiviteter regelmæssigt. Sådanne

---

³³ Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. februar 2005 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (EUT L 124 af 17.5.2005, s. 1).

rapporter bør offentliggøres i deres helhed eller, hvis det er relevant, i aggregeret form for at øge gennemsigtigheden og forbedre Kommissionens tilsyn. Desuden vil sådanne rapporter give Kommissionen de fornødne oplysninger til at kunne rapportere om certificeringsordningernes funktion med henblik på at kortlægge bedste praksis og eventuelt forelægge et forslag med henblik på yderligere fremme af sådan bedste praksis. For at gøre rapporteringen sammenlignelig og konsekvent bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, hvori der fastsættes tekniske detaljer vedrørende indholdet og formatet af de rapporter, som certificeringsordningerne udarbejder.

- 28) For at gøre det muligt for operatører at anvende de kvalitetskriterier, der er fastsat ved denne forordning, på en standardiseret og omkostningseffektiv måde, samtidig med at der tages hensyn til de særlige karakteristika ved forskellige kulstoffjernelsesaktiviteter, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge udførlige certificeringsmetoder for forskellige typer kulstoffjernelsesaktiviteter. Kommissionen bør også kunne ændre bilag II, som indeholder en liste over det minimum af oplysninger, som certifikaterne skal indeholde. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning³⁴. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- 29) De gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011³⁵. Med henblik på at udøve de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat ved denne forordning, bør Kommissionen i forbindelse med sine opgaver i henhold til denne forordning bistås af Udvalget for Klimaændringer, der er nedsat ved artikel 44, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999³⁶.
- 30) Kommissionen bør gennemgå gennemførelsen af denne forordning 3 år efter dens ikrafttræden og derefter senest seks måneder efter den globale statusopgørelse, der er aftalt i henhold til artikel 14 i Parisaftalen. I disse gennemgange bør der tages hensyn til den relevante udvikling af EU-lovgivningen, teknologiske og videnskabelige fremskridt, markedsudviklingen inden for kulstoffjernelse og fødevarerikkerhed, herunder fødevarerikkerhed og prisoverkommelighed, og de bør bygge på resultaterne af den globale statusopgørelse, jf. Parisaftalen.

---

³⁴ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

- 31) Målene for denne forordning, nemlig at fremme udbredelsen af kulstoffjernelse af høj kvalitet og samtidig minimere risikoen for grønvask, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene, men disse mål kan på grund af den foreslåede handlings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Formålet med denne forordning er at lette udbredelsen af kulstoffjernelse for operatører eller operatørsammenslutninger. Til dette formål fastlægges ved denne forordning en frivillig EU-ramme for certificering af kulstoffjernelse, idet der fastsættes:
  - a) kvalitetskriterier for kulstoffjernelsesaktiviteter, der finder sted i Unionen
  - b) regler for verifikation og certificering af kulstoffjernelse
  - c) regler for certificeringsordningers virkemåde og Kommissionens anerkendelse heraf.
2. Denne frivillige EU-ramme for certificering af kulstoffjernelse finder ikke anvendelse på de emissioner, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF, med undtagelse af lagring af kuldioxidemissioner fra bæredygtig biomasse, som har en nulsats i overensstemmelse med direktivets bilag IV.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:
  - a) "kulstoffjernelse": enten lagring af atmosfærisk eller biogent kulstof i geologiske kulstofpuljer, biogene kulstofpuljer, langtidsholdbare produkter og materialer samt havmiljøet eller nedbragt frigivelse af kulstof fra en biogen kulstofpulje til atmosfæren
  - b) "kulstoffjernelsesaktivitet": en operatør udfører en eller flere praksisser eller processer, der resulterer i permanent kulstoflagring, forbedrer kulstofopsamling i en biogen kulstofpulje, nedbringer frigivelsen af kulstof fra en biogen

kulstofpulje til atmosfæren eller lagrer atmosfærisk eller biogent kulstof i langtidsholdbare produkter eller materialer

- c) "biogen kulstofpulje": overjordisk biomasse, underjordisk biomasse, førne, dødt ved og organisk kulstof i jorden som fastsat i del B, litra a) -e), i bilag I til forordning (EU) 2018/841
- d) "operatør": enhver juridisk eller fysisk person, som driver eller kontrollerer en kulstoffjernelsesaktivitet, eller som har fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser med hensyn til den tekniske drift af aktiviteten
- e) "operatørsammenslutning": en juridisk enhed, som repræsenterer mere end én operatør, og som er ansvarlig for at sikre, at disse operatører overholder denne forordning
- f) "overvågningsperiode": en periode, hvis varighed fastsættes i overensstemmelse med den type kulstoffjernelsesaktivitet, hvori operatøren overvåger kulstoflagringen
- g) "permanent kulstoflagring": en kulstoffjernelsesaktivitet, der under normale omstændigheder og under anvendelse af en hensigtsmæssig forvaltningspraksis lagrer atmosfærisk eller biogent kulstof i flere århundreder, herunder bioenergibaseret CCS og direkte luftopsamling og lagring af kulstof
- h) "kulstofbindende dyrkning": kulstoffjernelsesaktivitet relateret til arealforvaltning, som fører til øget kulstofbinding i levende biomasse, dødt organisk materiale og i jordbunden ved at øge kulstofopsamlingen og/eller reducere frigivelsen af kulstof til atmosfæren
- i) "kulstoflagring i produkter": en kulstoffjernelsesaktivitet, hvorved atmosfærisk og biogent kulstof lagres i langtidsholdbare produkter eller materialer
- j) "certificeringsorgan": et uafhængigt, akkrediteret eller anerkendt overensstemmelsesvurderingsorgan, der har indgået en aftale med en certificeringsordning om at foretage certificeringsaudit og udstede certifikater
- k) "certificeringsordning": en ordning, der forvaltes af en privat eller offentlig organisation, som fører tilsyn med certificeringen af operatørers eller operatørsammenslutningers overholdelse af denne forordning
- l) "certificeringsaudit": en audit, der udføres af et certificeringsorgan
- m) "forny et certificeringsaudit": en audit, der udføres i forbindelse med fornyelsen af et certifikat udstedt af et certificeringsorgan
- n) "certifikat": en overensstemmelseserklæring udstedt af certificeringsorganet, hvori det certificeres, at kulstoffjernelsesaktiviteten er i overensstemmelse med denne forordning
- o) "kulstoffjernelsesenhed": et ton certificeret nettofordel ved kulstoffjernelse, der opnås i kraft af en kulstoffjernelsesaktivitet og registreres i henhold til en certificeringsordning.

Artikel 3

Berettigelse til certificering

Kulstoffjernelse er berettiget til certificering i henhold til denne forordning, hvis den opfylder begge følgende betingelser:

- a) den opnås ved en kulstoffjernelsesaktivitet, der opfylder kvalitetskriterierne i artikel 4-7
- b) den verificeres uafhængigt i overensstemmelse med artikel 9.

Kapitel 2 KVALITETSKRITERIER

Artikel 4

Kvantitativ bestemmelse

1. En kulstoffjernelsesaktivitet skal tilvejebringe en nettofordel ved kulstoffjernelse, som skal kvantificeres ved hjælp af følgende formel:

$$\text{Fordelen ved nettokulstoffjernelse} = CR_{\text{referencescenarie}} - CR_{i \text{ alt}} - GHG_{\text{stigning}} > 0$$

hvor:

- a) $CR_{\text{referencescenarie}}$ er kulstoffjernelsen i henhold til referencescenariet
  - b) $CR_{i \text{ alt}}$ er den samlede kulstoffjernelse opnået ved kulstoffjernelsesaktiviteten
  - c) GHG_{stigning} er stigningen i direkte og indirekte drivhusgasemissioner, bortset fra emissioner fra biogene kulstofpuljer i forbindelse med kulstofbindende dyrkning, som følger af kulstoffjernelsesaktivitetens gennemførelse.
2. Når det drejer sig om kulstofbindende dyrkning, forstås ved $CR_{\text{referencescenarie}}$ og $CR_{i \text{ alt}}$ nettodrivhusgasfjernelse eller -emissioner i overensstemmelse med de regnskabsregler, der er fastsat ved forordning (EU) 2018/841.
  3. De mængder, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c), angives med et negativt fortegn (-), hvis der er tale om nettodrivhusgasfjernelse, og med et positivt fortegn (+), hvis der er tale om nettodrivhusgasemissioner; de udtrykkes i ton kuldioxidækvivalenter.
  4. Kulstoffjernelse kvantificeres på en relevant, nøjagtig, fyldestgørende, konsekvent, sammenlignelig og gennemskuelig måde.
  5. Referencescenariet skal svare til den gængse kulstoffjernelse i forbindelse med sammenlignelige aktiviteter under lignende sociale, økonomiske, miljømæssige og teknologiske forhold, og der tages hensyn til den geografiske kontekst.

6. Uanset stk. 5 kan referencescenariet i behørigt begrundede tilfælde bygge på den pågældende aktivitetes individuelle kulstoffjernelse.
7. Referencescenariet ajourføres regelmæssigt.
8. Ved kvantificeringen af kulstoffjernelsen skal der tages højde for usikkerhedsmomenter i overensstemmelse med anerkendte statistiske metoder.
9. For at støtte kvantificeringen af kulstoffjernelse, der opnås via kulstofbindende dyrkning, indsamler operatøren eller operatørsammenslutningen data om kulstoffjernelse og drivhusgasemissioner på en måde, der kan forenes med de nationale drivhusgasopgørelser i henhold til forordning (EU) 2018/841 og del 3 i bilag V til forordning (EU) 2018/1999.

Artikel 5

Additionalitet

1. En kulstoffjernelsesaktivitet skal indebære additionalitet. Med dette formål for øje skal kulstoffjernelsesaktiviteten opfylde begge følgende kriterier:
  - a) den rækker ud over EU-lovkravene og de nationale lovkrav
  - b) den finder sted på grund af certificeringens tilskyndelsesvirkning.
2. Hvis referencescenariet fastsættes i henhold til artikel 4, stk. 5, anses additionaliteten som omhandlet i stk. 1 for at være opnået. Hvis referencescenariet fastsættes i henhold til artikel 4, stk. 6, påvises additionaliteten som omhandlet i stk. 1, litra a) og b), med specifikke test.

Artikel 6

Langtidslagring

1. En operatør eller operatørsammenslutning skal påvise, at en kulstoffjernelsesaktivitet tilsigter at sikre en langsigtet lagring af kulstof.
2. Med henblik på stk. 1 skal en operatør eller operatørsammenslutning opfylde begge følgende kriterier:
  - a) de overvåger og afbøder enhver risiko for frigivelse af det lagrede kulstof i overvågningsperioden
  - b) de skal være omfattet af passende erstatningsansvarsordninger med henblik på at imødegå enhver frigivelse af det lagrede kulstof i overvågningsperioden.
3. Med hensyn til kulstofbindende dyrkning og kulstoflagring i produkter anses det kulstof, der lagres ved en kulstoffjernelsesaktivitet, for at være frigivet til atmosfæren ved udløbet af overvågningsperioden.

Artikel 7

Bæredygtighed

1. En kulstoffjernelsesaktivitet skal have en neutral indvirkning på eller skabe sidegevinster for alle følgende bæredygtighedsmål:
  - a) afbødning af klimaændringer ud over fordelene ved nettokulstoffjernelse, jf. artikel 4, stk. 1
  - b) tilpasning til klimaændringer
  - c) bæredygtig udnyttelse og beskyttelse af vand- og havressourcerne
  - d) omstilling til en cirkulær økonomi,
  - e) forebyggelse og bekæmpelse af forurening
  - f) beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer.
2. Med henblik på stk. 1 skal en kulstoffjernelsesaktivitet opfylde mindstekravene til bæredygtighed ifølge de certificeringsmetoder, der er fastsat i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 8.
3. Hvis en operatør eller gruppe af operatører rapporterer om sidegevinster, der bidrager til at opfylde de bæredygtighedsmål, der er omhandlet i stk. 1, ud over de mindstekrav til bæredygtighed, der er omhandlet i stk. 2, skal de pågældende overholde certificeringsmetoderne i de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 8. Certificeringsmetoderne skal så vidt muligt tilskynde til generering af sidegevinster, der er mere vidtgående end mindstekravene til bæredygtighed, navnlig hvad angår det mål, der er omhandlet i stk. 1, litra f).

Artikel 8

Certificeringsmetoder

1. En operatør eller en operatørsammenslutning anvender de relevante certificeringsmetoder for at opfylde kriterierne i artikel 4-7.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 med henblik på at fastlægge de tekniske certificeringsmetoder, der er omhandlet i stk. 1, for aktiviteter vedrørende permanent kulstoflagring, kulstofbindende dyrkning og kulstoflagring i produkter. Disse certificeringsmetoder skal mindst omfatte de elementer, der er anført i bilag I.
3. Ved udarbejdelsen af disse delegerede retsakter tager Kommissionen følgende elementer i betragtning:
  - a) målene om at sikre kulstoffjernelsens holdbarhed over tid og anerkende beskyttelsen og genopretningen af økosystemer

- b) målet om at minimere den administrative byrde for operatører, navnlig for små operatører, der beskæftiger sig med kulstofbindende dyrkning
- c) relevant EU-ret og national ret
- d) relevante EU-certificeringsmetoder og -standarder samt internationale certificeringsmetoder og -standarder.

Kapitel 3

CERTIFICERING

Artikel 9

Certificering af overensstemmelse

1. For at ansøge om at få certificeret overholdelsen af denne forordning skal en operatør eller en operatørsammenslutning indgive en ansøgning til en certificeringsordning. Efter at denne ansøgning er accepteret, forelægger operatøren eller operatørsammenslutningen et certificeringsorgan en fyldestgørende beskrivelse af kulstoffjernelsesaktiviteten, herunder den certificeringsmetode, der anvendes til at vurdere overholdelsen af artikel 4-7, den forventede samlede kulstoffjernelse og fordelene ved nettokulstoffjernelse. Operatørsammenslutninger skal også præcisere, hvordan rådgivningstjenester om kulstoffjernelsesaktiviteter ydes, navnlig til små operatører, der beskæftiger sig med kulstofbindende dyrkning.
2. Certificeringsorganet foretager en certificeringsaudit for at verificere de oplysninger, der er indgivet i overensstemmelse med stk. 1, og for at bekræfte, at kulstoffjernelsesaktiviteten opfylder kravene i artikel 4-7. Som følge af denne certificeringsaudit udsteder certificeringsorganet en certificeringsauditrapport med et resumé og et certifikat, der som minimum indeholder de oplysninger, der er fastsat i bilag II. Som led i certificeringsordningen kontrolleres certificeringsauditrapporten og certifikatet, og sammenfatningen af auditpåtegningen og certifikatet gøres offentligt tilgængelige i et register som omhandlet i artikel 12.
3. Certificeringsorganet foretager periodiske fornyede certificeringsaudit for at bekræfte, at kulstoffjernelsesaktiviteten overholder kravene i artikel 4-7, og for at verificere den opnåede fordel i form af kulstoffjernelse. Som følge af denne fornyede certificeringsaudit udsteder certificeringsorganet en auditrapport om fornyet certificering med et resumé og et ajourført certifikat. Som led i certificeringsordningen kontrolleres auditrapporten om fornyet certificering og det ajourførte certifikat, og sammenfatningen af auditrapporten om fornyet certificering, det ajourførte certifikat og de certificerede kulstoffjernelsesenheder gøres offentligt tilgængelige i et register som omhandlet i artikel 12.
4. Operatøren eller operatørsammenslutningen støtter certificeringsorganet i forbindelse med certificeringsaudit og fornyede certificeringsaudit, navnlig ved at give adgang til de steder, hvor aktiviteterne foregår, og tilvejebringe relevante data og dokumentation.

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte strukturen, formatet og de tekniske detaljer for den fyldestgørende beskrivelse af kulstoffjernelsesaktiviteten, der er omhandlet i stk. 1, og af de auditrapporter om certificering henholdsvis fornyet certificering, der er omhandlet i stk. 2 og 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 17.

Artikel 10

Certificeringsorganer

1. Certificeringsorganer, der udpeges inden for rammerne af certificeringsordninger, akkrediteres af en national akkrediteringsmyndighed i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008³⁷.
2. Certificeringsorganerne skal:
  - a) have kompetence til at udføre de i artikel 9 omhandlede certificeringsaudit og fornyede certificeringsaudit
  - b) være uafhængige af operatører og operatørsammenslutninger og udføre de aktiviteter, der kræves i henhold til denne forordning, i almenhedens interesse.
3. Med henblik på stk. 2, litra b), må certificeringsorganer eller dele heraf ikke:
  - a) være en operatør eller operatørsammenslutning, være ejer af en operatør eller operatørsammenslutning eller være ejet heraf
  - b) have forbindelser med en operatør eller operatørsammenslutning, der kan påvirke deres uafhængighed og upartiskhed.
4. Medlemsstaterne fører tilsyn med certificeringsorganernes drift. Certificeringsorganerne forelægger efter anmodning fra de nationale kompetente myndigheder alle relevante oplysninger, der er nødvendige for at føre tilsyn med deres drift, herunder om dato, tidspunkt og sted for de audit, der er omhandlet i artikel 9. Hvis medlemsstaterne konstaterer problemer i form af manglende overholdelse, underretter de uden ophold certificeringsorganet og den relevante certificeringsordning herom.

Kapitel 4 CERTIFICERINGSORDNINGER

Artikel 11

Drift af certificeringsordninger

---

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

1. For at påvise overholdelse af denne forordning skal en operatør eller operatørsammenslutning anvende en certificeringsordning, som Kommissionen har anerkendt i henhold til artikel 13.
2. Certificeringsordningerne skal drives på grundlag af pålidelige og gennemskuelige regler og procedurer, navnlig med hensyn til intern forvaltning og overvågning, behandling af klage- og appelsager, høring af interesserede parter, gennemsigtighed og offentliggørelse af oplysninger, udpegelse og oplæring af certificeringsorganer, håndtering af problemer i form af manglende overensstemmelse samt udvikling og forvaltning af registre.
3. Certificeringsordningerne skal kontrollere, om de oplysninger og data, som operatøren eller operatørsammenslutningen har indsendt med henblik på at få certificeret overholdelsen i henhold til artikel 9, har været genstand for en uafhængig audit, og om certificeringen af overholdelsen er foretaget på en nøjagtig, pålidelig og omkostningseffektiv måde.
4. Certificeringsordninger skal mindst en gang om året offentliggøre en liste over de udpegede certificeringsorganer med angivelse for hvert certificeringsorgan af, hvilken enhed eller national offentlig myndighed det er anerkendt af, og hvilken enhed eller national offentlig myndighed der fører tilsyn med det.
5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for at fastsætte strukturen, formatet, de tekniske detaljer og processen, som er omhandlet i stk. 2, 3 og 4, og som finder anvendelse på alle certificeringsordninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 17.

Artikel 12

Registre

1. En certificeringsordning opretter og fører på behørig vis et offentligt register med henblik på at gøre oplysninger vedrørende certificeringsprocessen, herunder certifikater og ajourførte certifikater, og mængden af enheder til kulstoffjernelse, der er certificeret i overensstemmelse med artikel 9, offentligt tilgængelige. I disse registre anvendes automatiserede systemer, herunder elektroniske skabeloner, og de skal være interoperable.
2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte strukturen, formatet og de tekniske detaljer for de offentlige registre og for registrering af, ejerskab over eller anvendelse af de kulstoffjernelsesenheder, der er omhandlet i stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 17.

Artikel 13

Gennemførelse af certificeringsordninger

1. Certificeringsordninger skal være anerkendt af Kommissionen ved en afgørelse, for at operatører eller operatørsammenslutninger kan anvende dem til at påvise

overholdelse af denne forordning. Sådanne afgørelser er gyldige i en periode på højst 5 år.

2. En medlemsstat underretter Kommissionen om ansøgningen om anerkendelse af den offentlige certificeringsordning. Den retlige repræsentant for en privat certificeringsordning underretter Kommissionen om ansøgningen om anerkendelse af den private certificeringsordning.
3. Kommissionen kan ophæve en afgørelse om anerkendelse af en certificeringsordning i henhold til stk. 1, hvis certificeringsordningen undlader at gennemføre de standarder og regler, der er fastsat i de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 11, stk. 5. Hvis en medlemsstat giver udtryk for mistanke om, at en certificeringsordning ikke fungerer i overensstemmelse med de standarder og regler, som er fastsat i de i artikel 11, stk. 5, omhandlede gennemførelsesretsakter, og som udgør grundlaget for afgørelser i henhold til stk. 1, undersøger Kommissionen sagen og træffer egnede foranstaltninger, herunder ophævelse af den pågældende afgørelse.
4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte strukturen, formatet og de tekniske detaljer for de underretnings- og anerkendelsesprocesser, der er omhandlet i stk. 1 og 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 17.

Artikel 14

Rapporteringskrav

1. Hver certificeringsordning, der anerkendes af Kommissionen, forelægger Kommissionen en årlig rapport om sine aktiviteter, herunder en beskrivelse af eventuelle tilfælde af svig og relaterede afhjælpende foranstaltninger. Rapporten for det foregående kalenderår forelægges hvert år senest den 30. april. Kravet om at forelægge en rapport gælder kun for certificeringsordninger, der har fungeret i mindst 12 måneder.
2. Kommissionen gør disse rapporter offentligt tilgængelige i deres helhed eller, hvis det er nødvendigt for at sikre fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger, i sammenfattet form.
3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte strukturen, formatet og de tekniske detaljer vedrørende de rapporter, der er omhandlet i stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 17.

Kapitel 5 AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 15

Ændring af bilag II

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 med henblik på at ændre bilag II for at tilpasse listen over det minimum af oplysninger, som angives i de certifikater, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 16

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8 og 15, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den [OP: indsæt dato = datoen for denne forordnings ikrafttræden].
3. Den i artikel 8 og 15 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
5. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 8 og 15 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og til Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 17

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Klimaændringer, der er nedsat ved artikel 44, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) 2018/1999. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til denne artikel, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 18

Revision

1. Denne forordning tages op til revision i alle henseender under hensyntagen til den relevante udvikling vedrørende EU-lovgivningen, De Forenede Nationers

rammekonvention om klimaændringer og Parisaftalen, teknologiske og videnskabelige fremskridt, markedsudviklingen inden for kulstoffjernelse og Unionens fødevarer sikkerhed.

2. Tre år efter denne forordnings ikrafttræden og senest ved udgangen af 2028 og derefter senest seks måneder efter resultatet af hver global statusopgørelse, der er aftalt i henhold til artikel 14 i Parisaftalen, aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af denne forordning.

Artikel 19

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand
[...]

På Rådets vegne
Formand
[...]

FINANSIERINGSOVERSIGT

Contents

1.	BAGGRUND FOR FORSLAGET	1
•	Forslagets begrundelse og formål	1
•	Sammenhæng med de gældende regler på samme område.....	2
•	Sammenhæng med Unionens politik på andre områder	3
2.	RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET	5
•	Retsgrundlag	5
•	Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)	5
•	Proportionalitetsprincippet.....	5
•	Reguleringsmiddel/reguleringsform	5
3.	RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER	5
•	Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning.....	5
•	Høringer af interesserede parter	5
•	Indhentning og brug af ekspertbistand.....	6
•	Konsekvensanalysen og Udvalget for Forskriftskontrols udtalelse	7
•	Måltrettet regulering og forenkling	9
•	Grundlæggende rettigheder	10
4.	VIRKNINGER FOR BUDGETTET	10
5.	ANDRE FORHOLD	10
•	Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering	10
•	Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget	10
1.	FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME	21
1.1.	Forslagets/initiativets betegnelse	21
1.2.	Berørt(e) politikområde(r).....	21
1.3.	Forslaget/initiativet vedrører:.....	21

1.4.	Mål	21
1.4.1.	Generelt/generelle mål	21
1.4.2.	Specifikt/specifikke mål.....	21
1.4.3.	Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)	22
1.4.4.	Resultatindikatorer	22
1.5.	Begrundelse for forslaget/initiativet.....	22
1.5.1.	Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet.....	22
1.5.2.	Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis	23
1.5.3.	Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art	23
1.5.4.	Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter	24
1.5.5.	Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling	25
1.6.	Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger	25
1.7.	Planlagt(e) forvaltningsmetode(r)	25
2.	FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER.....	27
2.1.	Bestemmelser om overvågning og rapportering	27
2.2.	Forvaltnings- og kontrolsystem(er).....	27
2.2.1.	Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi.....	27
2.2.2.	Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem	27
2.2.3.	Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning).....	27
2.3.	Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder.....	27
3.	FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER.....	28
3.1.	Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet.....	28
3.2.	Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne	29
3.2.1.	Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne.....	29

3.2.2.	Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger	31
3.2.3.	Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne.....	33
3.2.4.	Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme	36
3.2.5.	Bidrag fra tredjemand	36
3.3.	Anslåede virkninger for indtægterne.....	37

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en EU-ramme for certificering af kulstoffjernelse

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Klimaindsats

Udgiftsområde 3 Naturressourcer og miljø Budgetafsnit 9 — Miljø- og klimaindsats (FFR 2021-2027)

1.3. Forslaget/initiativet vedrører:

en ny foranstaltning

en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning³⁸

en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.4. Mål

1.4.1. Generelt/generelle mål

Det overordnede mål for den foreslåede forordning om certificering af kulstoffjernelse er: at fremme genereringen af kulstoffjernelse af høj kvalitet med henblik på at bidrage til opfyldelsen af 2050-målet om klimaneutralitet, der er fastsat i den europæiske klimalov, og de øvrige miljømål i den europæiske grønne pagt.

1.4.2. Specifikt/specifikke mål

Det specifikke mål for den foreslåede forordning om certificering af kulstoffjernelse er:

³⁸ Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

1. Der fastsættes fire kvalitetskriterier (under det engelske akronym **QU.A.L.I.TY**): **QU**antification, **A**dditionality and baselines, **L**ong-term storage og **S**ustainability for at afdække og certificere kulstoffjernelse af høj kvalitet, som opnås i EU.

2. Der udvikles certificeringsmetoder, som er målrettet hver type kulstoffjernelsesaktivitet, med henblik på at fremme en harmoniseret og korrekt gennemførelse af QU.A.L.I.TY-kriterierne.

3. Offentlighedens tillid til kulstoffjernelse styrkes ved at sikre gennemsigtighed og robusthed i certificeringsprocessen, herunder de certificeringsordninger, der er anerkendt af Kommissionen, og de offentlige registre over kulstoffjernelse.

1.4.3. *Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)*

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgrupperne.

Den vigtigste virkning af vedtagelsen af den foreslåede forordning vil være en øget udbredelse af kulstoffjernelsesaktiviteter, der genererer kulstoffjernelse af høj kvalitet og dermed bidrager til Unionens mål om klimaneutralitet senest i 2050. Den foreslåede forordning påvirker økonomiske operatører såsom landbrugere og skovbrugere, men også industrivirksomheder, der vil udvikle kulstoffjernelsesaktiviteter lokalt, private organisationer og medlemsstaternes myndigheder, som kan udvikle private eller offentlige certificeringsordninger til gennemførelse og kontrol af certificeringsprocessen. Mere generelt påvirker den foreslåede forordning alle borgere i Europa og resten af verden, da klimaindsatsen er et offentligt gode, der er af grænseoverskridende karakter.

1.4.4. *Resultatindikatorer*

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

Indikator #1: antal kulstoffjernelsesaktiviteter, som genererer kulstoffjernelse af høj kvalitet, og som er certificeret i henhold til EU-certificeringsrammen, hvilket bidrager til opfyldelsen af 2050-målet om klimaneutralitet.

Indikator #2: antallet af detaljerede metoder til certificering af kulstoffjernelsesaktiviteter, navnlig for kulstofbindende dyrkning, som Kommissionen har udviklet.

Indikator #3: mængden af certificeringsordninger, der er anerkendt af Kommissionen, som operatører anvender til at påvise opfyldelsen af EU's kvalitetskriterier for kulstoffjernelse.

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

I 2021 øgede EU sine klimaambitioner gennem forordning (EU) 2021/1119 (den europæiske klimalov). Denne lov fastsætter et bindende overordnet mål med henblik på at opnå en reduktion af drivhusgasemissioner på mindst 55 % i 2030 i forhold til 1990 samt at opnå klimaneutralitet senest i 2050. I handlingsplanen for den cirkulære økonomi fra marts 2020 blev det bebudet, at Kommissionen vil udvikle en effektiv lovgivningsmæssig ramme for certificering af kulstoffjernelse for at tilskynde til udbredelsen af kulstoffjernelse og styrke kulstofkredsløbet under fuld overholdelse af biodiversitetsmålene. Med dette forslag opfyldes ovennævnte politiske tilsagn.

I opstartsfasen (2024-2025): Efter forordningens ikrafttræden (skønsmæssigt i løbet af 2024) vil Kommissionen i tæt samråd med den relevante ekspertgruppe udarbejde mindst tre delegerede retsakter, hvori certificeringsmetoderne fastsættes for kulstoffjernelsesaktiviteter inden for permanent lagring, kulstoflagringsprodukter og kulstofbindende dyrkning. Disse metoder vil skulle ajourføres regelmæssigt. Med henblik på godkendelse i det relevante udvalg vil Kommissionen desuden skulle udarbejde to gennemførelsesretsakter, hvori der fastsættes regler for driften af certificeringsordninger og Kommissionens vurdering og anerkendelse heraf og for oprettelse og drift af offentlige registre over kulstoffjernelse.

I driftsfasen i fuld skala (2025 og derefter): Kommissionen vil i tæt samråd med de interesserede parter og det relevante forskriftsudvalg foretage en vurdering af en række certificeringsordninger og ved hjælp af specifikke kommissionsafgørelser anerkende dem, der overholder EU's lovgivningsmæssige rammer. Desuden vil Kommissionen skulle udvikle en politik for kulstoffjernelse for perioden efter 2030.

1.5.2. *Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis*

Klimaændringer er et grænseoverskridende problem. Virkningerne heraf er globale, uanset hvor f.eks. drivhusgasemissionskilderne befinder sig. Disse udfordringer kan derfor ikke afhjælpes ved hjælp af nationale eller lokale foranstaltninger alene, da enkeltstående foranstaltninger sandsynligvis ikke vil føre til optimale resultater. Koordinering på europæisk plan styrker klimainsatsen og kan supplere og underbygge den nationale og lokale indsats effektivt. EU-indsatsen er berettiget ud fra nærhedsprincippet, jf. artikel 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

En europæisk ramme vil være mere hensigtsmæssig end nationale initiativer til at løse problemerne med at vurdere kvaliteten af kulstoffjernelsen. En sådan ramme vil skabe lige konkurrencevilkår og et fair indre marked for certificering af kulstoffjernelse og dermed øge sammenligneligheden og tilliden. Et kludetæppe af nationale initiativer på området vil forværre problemet snarere end løse det.

Den foreslåede forordning vil skulle understøttes af robuste og gennemsigtige certificeringsmetoder. Med hensyn til kulstofbindende dyrkning vil de skulle opbygge og videreudvikle den tilgang, der følges i den eksisterende LULUCF-forordning. De bør også gøre det muligt at kæde de valg, der træffes med hensyn til arealforvaltning i landbrugs- og LULUCF-sektoren, sammen med virkningen på kulstofbinding og beskyttelse af biodiversiteten.

På nuværende tidspunkt har Miljøagenturet begrænsede ressourcer til at støtte overvågning, rapportering og verifikation af LULUCF-emissionsopgørelser i overensstemmelse med kravet i forordning (EU) 2018/841 (LULUCF-forordningen) og forordning (EU) 2018/1999 (forordningen om forvaltning).

1.5.3. *Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art*

Med den foreslåede forordning fastlægges en ny EU-dækkende certificeringsramme for kulstoffjernelse af høj kvalitet, men den bygger på følgende eksisterende erfaringer på EU-plan:

- Inden for rammerne af Innovationsfonden³⁹ har Kommissionen⁴⁰ udviklet en række detaljerede EU-metoder til at kvantificere undgåelse af drivhusgasemissioner fra industrielle aktiviteter, herunder kulstoffjernelsesaktiviteter såsom projekter, der beskæftiger sig med bioenergibaseret CCS (BECCS) og direkte luftopsamling og lagring af kulstof (DACCS). Ved gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066⁴¹ fastsættes der endvidere detaljerede regler om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner inden for rammerne af ETS.

- I henhold til EU-direktivet om vedvarende energi har Kommissionen opnået næsten 15 års erfaring med certificering af bæredygtighedskriterier for bioenergi. Disse EU-kriterier gennemføres via ca. 15 offentlige eller private certificeringsordninger (såkaldte frivillige ordninger), som Kommissionen har anerkendt. Inden for rammerne af direktivet om vedvarende energi har Kommissionen for nylig vedtaget en gennemførelsesretsakt, hvori der fastsættes detaljerede regler for den certificeringsproces, som udføres af certificeringsorganer og kontrolleres af certificeringsordninger.

1.5.4. *Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter*

Dette forslag indgår i den europæiske grønne pagt. I handlingsplanen for den cirkulære økonomi fra marts 2020 blev det bebudet, at Kommissionen vil udvikle en effektiv lovgivningsmæssig ramme for certificering af kulstoffjernelse for at tilskynde til udbredelsen af kulstoffjernelse og styrke kulstofkredsløbet under fuld overholdelse af biodiversitetsmålene. Desuden er det overordnede mål med den grønne pagt at tilpasse EU-lovgivningen til EU's øgede klima- og

³⁹ Innovationsfonden, https://climate.ec.europa.eu/eu-action/funding-climate-action/innovation-fund_en.

⁴⁰ Indkaldelse af forslag bilag C: Metode til beregning af undgåede drivhusgasemissioner https://ec.europa.eu/info/funding-tenders/opportunities/docs/2021-2027/innovfund/wp-call/call-annex_c_innovfund-lsc-2020-two-stage_en.pdf

⁴¹ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066, https://eur-lex.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2066/oj

biodiversitetsambition. Dette lovgivningsforslag supplerer klima- og energiforslagene i lovgivningspakken "Fit for 55", navnlig LULUCF-forordningen og det reviderede direktiv om vedvarende energi.

Der findes tilsvarende solide indbyrdes forbindelser med Kommissionens øvrige initiativer til forbedring af EU's skoves modstandsdygtighed over for klimaændringer, genopretning af nedbrudte arealer og økosystemer, genetablering af tørvemoser som vådområder og fremme af bioøkonomien, herunder anvendelse af bæredygtige høstede træprodukter, under fuld overholdelse af økologiske principper, der fremmer biodiversiteten:

- a) Den fælles landbrugspolitik
- b) EU's biodiversitetsstrategi for 2030
- c) En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevarer-system
- d) EU's skovstrategi
- e) EU's naturgenopretningsplan
- f) EU's strategi for tilpasning til klimaændringer
- g) En bæredygtig europæisk bioøkonomi
- h) En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi – for et renere og mere konkurrencedygtigt Europa
- i) Handlingsplan for nulforurening
- j) En langsigtet vision for EU's landdistrikter.

1.5.5. *Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling*

I betragtning af de nugældende personalemæssige og finansielle begrænsninger for Kommissionen har GD CLIMA udtømt sine interne omfordelingsmuligheder og optimeret sine ressourcer så meget, som det kunne, ved at ansætte kontraktansatte og omfordele personale internt for at afhjælpe personalemanglen. Selv om mange af de (mere tekniske og videnskabelige) opgaver er lagt ud til eksterne kontrahenter, er tilstrækkeligt personale ikke desto mindre afgørende for at opretholde vores evne til at opfylde vores forpligtelser og gennemføre de yderligere opgaver, der er fastsat ved dette lovgivningsforslag til en forordning om certificering af kulstoffjernelse.

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

Begrænset varighed

gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ

finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger

X Ubegrænset varighed

Iværksættelse med en indkøringsperiode fra medio 2024 til ultimo 2025, derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Planlagt(e) forvaltningsmetode(r)⁴²

Direkte **forvaltning** ved Kommissionen

i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer

i forvaltningsorganerne

Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

Indirekte forvaltning ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget

internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)

Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond

de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71

offentligretlige organer

privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt

Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

Bemærkninger

Som anført i artikel 8 i den foreslåede forordning vil Kommissionen udvikle en række certificeringsmetoder, der er målrettet de vigtigste typer kulstoffjernelsesaktiviteter, med

⁴² Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

henblik på at sikre en korrekt, harmoniseret og omkostningseffektiv gennemførelse af EU's kvalitetskriterier for kulstoffjernelse.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Som det også er fastsat i den foreslåede forordning, skal certificeringsorganerne regelmæssigt overvåge, rapportere om og på uafhængig vis verificere operatørernes angivelser vedrørende kulstoffjernelse. Alle disse rapporter vil være offentligt tilgængelige i certificeringsordningernes registre, og de vil indeholde en betydelig mængde oplysninger om den foreslåede forordnings virkninger. Desuden vil de data om kvantificering, overvågning, rapportering og verifikation af kulstoffjernelse, der indsamles af Miljøagenturet, være en vigtig kilde til information for Kommissionen med henblik på at evaluere fremskridtene med hensyn til gennemførelsen af den foreslåede forordning. Dertil kommer, at Kommissionen vil overvåge udbredelsen af certificerede kulstoffjernelsesaktiviteter gennem de årlige rapporter om de certificeringsordninger, som Kommissionen har anerkendt. Endelig gennemfører Kommissionen regelmæssigt undersøgelser af forskellige relevante aspekter af EU's klimapolitik.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. *Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

Ikke relevant — med forslaget gennemføres ikke et finansielt program, da der er tale om udformning af en langsigtet politik. Forvaltningsmetode, finansieringsmekanismer, betalingsvilkår og kontrolstrategi i forbindelse med fejlprocenter finder ikke anvendelse. Gennemførelsen af dette forslag vil kræve omfordeling af menneskelige ressourcer i Kommissionen til både opstartsfasen og driftsfasen i fuld skala. Der er indført hensigtsmæssige procedurer.

2.2.2. *Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

Dette forslag medfører ikke nye væsentlige kontroller/risici, som ikke vil være omfattet af en eksisterende intern ramme for kontrol. Ingen specifikke foranstaltninger ud over anvendelsen af finansforordningen påtænkes.

2.2.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

GD CLIMA's strategi til forebyggelse og opdagelse af svig finder anvendelse.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

- Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB ⁴³	fra EFTA-lande ⁴⁴	fra kandidatlandene ⁴⁵	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
3	09 02 03	OB	JA	NEJ	NEJ	NEJ
3	09 10 02	OB	JA	JA	JA	NEJ
7	20 01 02 01	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 06 01	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 06 02	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 06 03	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der anmodes om

Ikke relevant

⁴³ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁴⁴ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁴⁵ Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	3	Naturressourcer og miljø
--	---	--------------------------

GD: CLIMA			År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT	
○Aktionsbevillinger								
09 02 03	Forpligtelser	(1a)	3,000	2,000	-	-	5,000	
	Betalinger	(2a)	1,000	2,000	2,000	-	5,000	
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ⁴⁶								
XXX		(3)						
Bevillinger I ALT til GD CLIMA			Forpligtelser	=1a+1b +3	3,000	2,000		5,000
			Betalinger	=2a+2b +3	1,000	2,000	2,000	-

⁴⁶ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

○ Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	4)	3,000	2,000			5,000
	Betalinger	5)	1,000	2,000	2,000	-	5,000
○ Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		6)					
Bevillinger I ALT under UDGFITSOMRÅDE 3 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+6	3,000	2,000			5,000
	Betalinger	=5+6	1,000	2,000	2,000	-	5,000

Hvis flere aktionsrelaterede udgiftsområder berøres af forslaget/initiativet, indsættes der et tilsvarende afsnit for hvert udgiftsområde

Bevillinger I ALT under UDGFITSOMRÅDE 1-6 i den flerårige finansielle ramme (referencebeløb)	Forpligtelser	=4+6					
	Betalinger	=5+6					

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administrationsudgifter"
--	----------	---------------------------

Dette afsnit skal udfyldes ved hjælp af arket vedrørende administrative budgetoplysninger, der først skal indføres i [bilaget til finansieringsoversigten](#) (bilag V til de interne regler), som uploades til DECIDE med henblik på høring af andre tjenestegrene.

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT
GD: CLIMA						
○ Menneskelige ressourcer		0,785	1,099	1,099	1,099	4,082
○ Andre administrationsudgifter		0,070	0,070	0,070	0,070	0,280
I ALT GD CLIMA	Bevillinger	0,855	1,169	1,169	1,169	4,362

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,855	1,169	1,169	1,169	4,362
--	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	3,855	3,169	1,169	1,169	9,362
	Betalinger	1,855	3,169	3,169	1,169	9,362

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Angiv mål og resultater ↓			År n	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)										I ALT		
	RESULTATER																		
	Type ⁴⁷	Gnsntl . omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal resultater i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ⁴⁸																			
- Resultat																			
- Resultat																			
- Resultat																			
Subtotal for specifikt mål nr. 1																			
SPECIFIKT MÅL NR. 2																			
- Resultat																			
Subtotal for specifikt mål nr. 2																			
I ALT																			

⁴⁷ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks.: antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

⁴⁸ Som beskrevet i punkt 1.4.2 "Specifikt/specifikke mål".

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	2024	2025	2026	2027	I ALT
--	------	------	------	------	-------

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme					
Menneskelige ressourcer	0,785	1,099	1,099	1,099	4,082
Andre administrationsudgifter	0,070	0,070	0,070	0,070	0,280
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	0,855	1,169	1,169	1,169	4,362

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7⁴⁹ i den flerårige finansielle ramme					
Menneskelige ressourcer					
Andre administrationsudgifter					
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme					

I ALT	0,855	1,169	1,169	1,169	4,362
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

⁴⁹ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

	2024	2025	2026	2027
○ Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)				
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	5	7	7	7
20 01 02 03 (i delegationerne)				
01 01 01 01 (indirekte forskning)				
01 01 01 11 (direkte forskning)				
Andre budgetposter (angiv nærmere)				
○ Eksternt personale (i årsværk)⁵⁰				
20 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)				
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JMD i delegationerne)				
XX 01 xx yy zz⁵¹	- i hovedsædet			
	- i delegationerne			
01 01 01 02 (KA, UNE, V – indirekte forskning)				
01 01 01 12 (KA, UNE, V – direkte forskning)				
Andre budgetposter (angiv nærmere)				
I ALT	5	7	7	7

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	<p>AST-stillingen støtter ledelsen af den relevante ekspertgruppe og forskriftsudvalget.</p> <p>AD-stillingerne vil stå for at:</p> <ul style="list-style-type: none"> – forberede en række delegerede retsakter, hvori der fastsættes detaljerede certificeringsmetoder til påvisning af, at EU's kvalitetskriterier for kulstoffjernelse opfyldes – forberede en række gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte regler for certificering af kulstoffjernelsesaktiviteter, for forvaltning af certificeringsordninger og for oprettelse og forvaltning af offentlige registre over kulstoffjernelse
--------------------------------------	---

⁵⁰ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JMD: juniormedarbejdere i delegationerne.

⁵¹ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

	<ul style="list-style-type: none"> – foretage en vurdering af certificeringsordninger, der ansøger om Kommissionens anerkendelse, og forberede de tilknyttede kommissionsafgørelser – forberede forslag til politikker vedrørende kulstoffjernelse for perioden efter 2030.
Eksternt personale	

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

- kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR)

Det vil sige, at udgifterne afholdes inden for Life-rammen.

- kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen
- kræver en revision af FFR

3.2.5. Bidrag fra tredjemand

Forslaget/initiativet:

- indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År n ⁵²	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv det organ, der deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

⁵² År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Dette gælder også for de efterfølgende år.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
- for egne indtægter
  - for andre indtægter

Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ⁵³					Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)	
		År n	År n+1	År n+2	År n+3			
Artikel ...								

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

Andre bemærkninger (f.eks. om hvilken metode, der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

⁵³ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.